

Priročnik o sistemu „vse na enem mestu“ za DDV (uporablja se od 1. julija 2021)

Kazalo

Splošne informacije o tem priročniku.....	2
Okrajšave.....	2
Ozadje	4
Del 1a – Registracija	11
Ozadje:	11
Podrobnosti	15
Del 1b – Odjava registracije/izključitev.....	23
Ozadje	23
Podrobnosti	23
Odjava registracije.....	23
Izključitev	28
Datum začetka veljavnosti odjave registracije/izključitve	29
Obdobje prepovedi uporabe	31
Del 2 – Obračuni DDV, predloženi prek sistema VEM.....	34
Ozadje	34
Podrobnosti	34
Del 3 – Plačila	45
Ozadje	45
Podrobnosti	45
Del 4 – Razno.....	48
Evidence.....	48
Izdajanje računov	48
Odpis slabih terjatev	49
Priloga 1 – Zakonodaja	50
Priloga 2 – Podatki o registraciji	51
Priloga 3 – Podatki o obračunu, predloženem prek sistema VEM	55

Splošne informacije o tem priročniku

Cilj tega priročnika je zagotoviti boljše razumevanje zakonodaje EU (glej Prilogo 1) v zvezi z razširjenim sistemom „vse na enem mestu“ (v nadaljnjem besedilu: VEM) ter funkcionalnih in tehničnih specifikacij za posebne ureditve, kakor jih je sprejel Stalni odbor za upravno sodelovanje.

Ta priročnik ni pravno zavezujoč, ampak vsebuje le praktične in neformalne smernice, kako na podlagi stališč Generalnega direktorata za obdavčenje in carinsko unijo uporabljati zakonodajo in specifikacije EU.

Priročnik se stalno dopolnjuje – ni niti izčrpen niti končni izdelek, ampak odraža stanje v določenem obdobju v skladu z razpoložljivim znanjem in izkušnjami. Pričakuje se, da bo sčasoma treba vključiti dodatne elemente.

Razširjeni sistem VEM je del svežnja o DDV za e-trgovanje. Obsežne razlage in pojasnila pravil o DDV pri e-trgovanju so na voljo v „Pojasnilih o pravilih o DDV pri e-trgovanju“ na spletnem naslovu https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/ressources_en.

Okrajšave

B2C – med podjetji in potrošniki

EU – Evropska unija

Sistem VEM za uvoz – sistem „vse na enem mestu“ (VEM) za uvoz

Identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz – identifikacijska številka za DDV, dodeljena davčnemu zavezancu ali posredniku v zvezi z davčnim zavezancem, za katerega je imenovan za uporabo sistema VEM za uvoz

Mini VEM – mini sistem „vse na enem mestu“

DČ – država članica

DČI – država članica identifikacije

DČP – država članica potrošnje

Sistem VEM – vse na enem mestu

Ureditve za uporabo sistema VEM – ureditve za uporabo sistema „vse na enem mestu“: neunijska, unijska, uvozna ureditev

MP – malo podjetje/mala podjetja

Dobavitelj/izvajalec – davčni zavezanec, ki dobavlja blago in/ali izvaja storitve

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v EU – davčni zavezanec, ki nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote v EU ali ima sedež na ozemlju države članice, za katero se direktiva o DDV ne uporablja (glej člen 6 direktive o DDV (Direktiva 2006/112/ES))

Storitve TBE – telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve

Ozadje

Sistem mini VEM, ki je bil vzpostavljen 1. januarja 2015, je bil s 1. julijem 2021 razširjen v sistem VEM, ki zajema širši nabor dobave in s katerim so bile uvedene dodatne poenostavitve.

Ta razširjeni sistem VEM zajema tri posebne ureditev: neunijsko ureditev, unijsko ureditev in uvozno ureditev. Področje uporabe obstoječe neunijske in unijske ureditve je bilo razširjeno, uvezna ureditev pa je bila dodana na novo. Na podlagi teh posebnih ureditev lahko davčni zavezanci prijavijo in plačajo DDV, ki ga dolgujejo v državah članicah, v katerih (na splošno) nimajo sedeža, prek spletnega portala v državi članici, v kateri so identificirani (državi članici identifikacije). Te ureditve so neobvezne.

V praksi davčni zavezanec, registriran za ureditev za uporabo sistema VEM v državi članici (državi članici identifikacije), prek sistema VEM elektronsko predloži obračune DDV, pri čemer skupaj z dolgovanim DDV navede dobave oziroma storitve, ki jih je mogoče prijaviti v okviru zadevne ureditve za uporabo sistema VEM. Obračun DDV se v okviru neunijske in unijske ureditve predloži vsako četrletje, v okviru uvezne ureditve pa mesečno. Če se davčni zavezanec odloči za uporabo ene od ureditev, mora vse dobave oziroma storitve, ki spadajo v zadevno ureditev, prijaviti na obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM v okviru zadevne ureditve. Država članica identifikacije nato te obračune DDV, predložene prek sistema VEM, skupaj s plačanim DDV pošlje ustreznim državam članicam potrošnje prek varnega komunikacijskega omrežja.

Obračuni DDV, predloženi prek sistema VEM, so dodatni obračuni in ne nadomeščajo obračuna DDV, ki ga davčni zavezanec predloži svoji državi članici v skladu z nacionalnimi obveznostmi v zvezi z DDV.

Ureditve za uporabo sistema VEM so na voljo davčnim zavezancem s sedežem v EU in zunaj nje. Davčni zavezanci s **sedežem v EU** lahko uporabljajo unijsko in uvezno ureditev, davčni zavezanci, **ki nimajo sedeža v EU**, pa lahko uporabljajo vse tri ureditve, tj. neunijsko, unijsko in uvezno.

Če ne bi bilo ureditev za uporabo sistema VEM, bi se moral dobavitelj/izvajalec registrirati v vsaki državi članici, v kateri dobavlja blago ali opravlja storitve za svoje stranke. Ureditve za uporabo sistema VEM so neobvezne za davčne zezavance. Ko pa se odločijo uporabljati ureditev za uporabo sistema VEM, jo morajo uporabljati za vse dobave/storitve, ki spadajo na področje uporabe te ureditve v vseh zadevnih državah članicah. Tako se davčni zavezanec ne more odločiti, da bo ureditev za uporabo sistema VEM uporabljal samo za dobavo/storitve v nekaterih državah članicah, ne pa tudi za dobavo/storitve v drugih državah članicah. Ko se odloči za uporabo ureditve, se ta uporablja za vse dobave blaga potrošnikom/opravljenе storitve za potrošnike v vseh državah članicah.

Zakonodaja v zvezi s sistemom VEM zajema več zakonodajnih aktov (glej Prilogo 1). Da bodo davčni zavezanci in države članice dobro razumeli delovanje sistema VEM, je Komisija glavne točke predstavila v priročniku o sistemu VEM. Priročnik obravnava štiri elemente:

- postopek registracije, vključno z odjavo registracije/izključitvijo;
- postopek predložitve obračuna (vključno s popravki);
- postopek plačila, vključno s povračili;
- drugo, vključno z vodenjem evidenc.

Za namene teh elementov je pomembno pojasniti nekatere osnovne pojme:

1) Pojem **davčnega zavezanca** v zvezi s sistemom VEM

V okviru neunijske ureditve je davčni zavezanec podjetje (družba, partnerstvo ali samostojni podjetnik), ki nima sedeža svoje dejavnosti ali stalne poslovne enote v EU. Če je davčni zavezanec identificiran ali mora biti identificiran za namene DDV v EU, mu to ne preprečuje uporabe neunijske ureditve.

V okviru unijske ureditve je davčni zavezanec podjetje (družba, partnerstvo ali samostojni podjetnik), ki ima sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto v EU.

Opomba: Davčni zavezanec, ki nima sedeža v EU, lahko tudi uporablja unijsko ureditev za prijavo nekaterih dobav blaga (glej del 2 – obračuni DDV, predloženi prek sistema VEM).

V okviru uvozne ureditve je davčni zavezanec podjetje (družba, partnerstvo ali samostojni podjetnik), ki ima sedež v EU ali zunaj nje. Vendar mora davčni zavezanec s sedežem zunaj EU¹ imenovati posrednika za uporabo uvozne ureditve.

2) Pojem **domnevnega dobavitelja**

Domnevni dobavitelj je davčni zavezanec, ki ni dejanski dobavitelj določenega blaga, ampak omogoča dobavo, zato se (samo) za namene DDV obravnava kot dobavitelj (fikcija za namene DDV).

Domnevni dobavitelj je davčni zavezanec, ki omogoča dobavo blaga med dobaviteljem (osnovnim dobaviteljem) in stranko z uporabo elektronskega vmesnika (npr. trga, platforme, portala itd.).

V okviru unijske ureditve je domnevni dobavitelj davčni zavezanec s sedežem v EU ali zunaj nje, ki omogoča dobavo blaga:

- prek elektronskega vmesnika;
- ki se opravi v EU (tj. prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti in domača dobava blaga);
- osebi, ki ni davčni zavezanec;
- če ima osnovni dobavitelj sedež zunaj EU.

V okviru uvozne ureditve je domnevni dobavitelj davčni zavezanec s sedežem v EU ali zunaj nje, ki omogoča dobavo blaga:

- uvoženega s tretjega ozemlja ali iz tretje države;
- v pošiljki, katere vrednost ne presega 150 EUR;
- osebi, ki ni davčni zavezanec;
- prek elektronskega vmesnika.

¹ Davčnemu zavezancu, ki ima sedež v tretji državi, s katero je Unija sklenila sporazum o vzajemni pomoči (npr. Norveški), ni treba imenovati posrednika, da lahko uporablja uvozno ureditev za dobavo blaga, odposlanega iz navedene države.

3) Pojem **posrednika** v zvezi z uvozno ureditvijo

Izraz „posrednik“ se uporablja le v okviru uvozne ureditve in zanjo.

Posrednik je davčni zavezanec s sedežem (ali stalno poslovno enoto) v EU, ki je odgovoren za plačilo DDV in izpolnjevanje obveznosti v zvezi z DDV, določenih za uvozno ureditev (npr. predložitev prijave DDV, plačilo DDV, obveznost vodenja evidence itd.), v imenu in za račun drugega davčnega zavezanca, ki ga je imenoval za posrednika. Države članice lahko na nacionalni ravni uvedejo dodatna pravila za posrednika (npr. zahtevo za jamstvo).

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v EU in želi uporabljati uvozno ureditev, mora za to imenovati posrednika. Upoštevati je treba, da davčnim zavezancem s sedežem v EU ni treba imenovati posrednika, da lahko uporabljajo uvozno ureditev, lahko pa se vseeno odločijo za to.

Posrednik se mora najprej registrirati v svoji državi članici identifikacije, da lahko deluje kot posrednik. Šele nato lahko registrira enega ali več davčnih zavezancev, ki so ga imenovali za posrednika, da lahko uporabljajo uvozno ureditev. Posrednik za vsakega davčnega zavezanca, ki ga zastopa, prejme drugo identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz.

4) Pojem **prodaje blaga na daljavo**

Prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti pomeni dobavo blaga, pri kateri dobavitelj (davčni zavezanec, ki prodaja to blago) ali druga oseba za njegov račun to blago odpošlje ali prevaža iz ene države članice v drugo osebi, ki ni davčni zavezanec, ali osebi, ki se obravnava kot oseba, ki ni davčni zavezanec². Ta opredelitev ne vključuje novih prevoznih sredstev in blaga, dobavljenega potem, ko je bilo montirano ali instalirano, ki zato ne morejo biti predmet prodaje na daljavo znotraj Skupnosti. Opredelitev pa vključuje trošarinsko blago.

Prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga pomeni dobavo blaga, pri kateri dobavitelj (davčni zavezanec, ki prodaja blago) ali druga oseba za njegov račun dobavi blago s tretjega ozemlja ali iz tretje države osebi, ki ni davčni zavezanec, ali osebi, ki se obravnava kot oseba, ki ni davčni zavezanec. Upoštevati je treba, da mora biti blago odposlano/prepeljano s tretjega ozemlja/iz tretje države, da je vključeno v to opredelitev. Blago, ki je že v skladišču v EU, ni zajeto in ne izpolnjuje pogojev za prodajo uvoženega blaga na daljavo. Opredelitev ne vključuje novih prevoznih sredstev in blaga, dobavljenega potem, ko je bilo montirano ali instalirano, ki zato ne morejo biti predmet take prodaje na daljavo.

Upoštevati je treba, da je lahko trošarinsko blago predmet prodaje na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, vendar ga ni mogoče prijaviti v okviru uvozne ureditve.

² Davčni zavezanci in pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti niso predmet DDV v skladu s členom 3(1) direktive o DDV, se obravnavajo kot osebe, ki niso davčni zavezanci.

5) Pojem **države članice identifikacije**

Država članica identifikacije je država članica, v kateri je davčni zavezanec registriran za uporabo ureditve za uporabo sistema VEM ter v kateri prijavi in plača DDV, dolgovan v državah članicah potrošnje.

Davčni zavezanec se lahko za uporabo posebne ureditve registrira le v eni državi članici. Običajno ne more izbrati države članice identifikacije, ampak mora upoštevati zadevne pravne določbe (glej besedilo o registraciji v nadaljevanju).

6) Pojem **države članice potrošnje**

Država članica potrošnje je država članica, v kateri davčni zavezanec dobavlja blago ali opravlja storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, tj. v kateri se opravi dobava oziroma storitev in v kateri je treba plačati DDV.

V okviru neunijske ureditve lahko davčni zavezanec prijavi opravljanje **storitev** za osebe, ki niso davčni zavezanci, v kateri koli državi članici EU, vključno z državo članico identifikacije. Vsaka država članica je torej lahko država članica potrošnje.

V okviru unijske ureditve lahko davčni zavezanec prijavi čezmejno opravljanje **storitev** za osebe, ki niso davčni zavezanci, ki poteka v državi članici, v kateri navedeni davčni zavezanec nima sedeža, tj. v kateri davčni zavezanec nima niti sedeža niti stalne poslovne enote. Storitve, ki se opravljajo za osebe, ki niso davčni zavezanci, v državi članici, v kateri ima izvajalec sedež, ni mogoče prijaviti v okviru unijske ureditve, ampak jih je treba prijaviti na nacionalnem obračunu DDV zadevne države članice.

Davčni zavezanec lahko v okviru unijske ureditve prijavi tudi **prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti** ne glede na to, v kateri državi članici se prevoz konča. V tem primeru je torej lahko vsaka država članica država članica potrošnje, vključno z državo članico identifikacije, pod pogojem, da se prevoz blaga začne v drugi državi članici.

Poleg tega lahko **domnevni dobavitelj** prijavi **domačo dobavo blaga** (tj. dobavo, pri kateri se prevoz/odpošiljanje blaga začne in konča v isti državi članici) ne glede na to, ali ima sedež v tej državi članici ali ne. V tem primeru je torej lahko vsaka država članica država članica potrošnje.

V okviru uvozne ureditve lahko davčni zavezanec prijavi prodajo na daljavo s tretjega ozemlja ali iz tretje države uvoženega blaga strankam, ki se opravi v EU. To velja le za blago nizke vrednosti, tj. blago v pošiljkah, katerih realna vrednost ne presega 150 EUR, in ne za trošarinsko blago. V tem primeru je torej lahko vsaka država članica država članica potrošnje, vključno z državo članico identifikacije.

Preglednica 1: Država članica potrošnje

Država članica potrošnje		
Neunijska ureditev	Vsaka država članica	
Unijska ureditev	<u>Storitve:</u> Vsaka država članica, v kateri izvajalec nima sedeža	<u>Blago:</u> Vsaka država članica, ki ni država članica, v kateri se začne odpošiljanje/prevoz blaga ³
Uvozna ureditev	Vsaka država članica	

7) Pojem stalne poslovne enote

Da se stalna poslovna enota obravnava kot taka, mora biti dovolj stalna ter mora imeti ustrezno strukturo človeških in tehničnih virov, da lahko prejema in uporablja zadevno blago oziroma storitve ali opravlja zadevne dobave ali storitve. To, da ima poslovna enota identifikacijsko številko za DDV, samo po sebi ne pomeni, da izpolnjuje pogoje za stalno poslovno enoto.

8) Pojem države članice sedeža

Država članica sedeža je država članica, v kateri ima davčni zavezanec stalno poslovno enoto. Davčni zavezanec ima lahko sedež svoje dejavnosti v državi članici identifikacije in hkrati stalne poslovne enote v drugih državah članicah. Dobave oziroma storitve, ki jih opravljajo **te stalne poslovne enote** v državah članicah potrošnje, morajo biti prav tako vključene v unijsko ureditev.

Vendar pri unijski ureditvi država članica sedeža ne more biti država članica potrošnje za opravljanje storitev – vsako ustrezno opravljanje storitev v tej državi članici je treba prijaviti v domačem obračunu DDV stalne poslovne enote.

9) Kraj dobave oziroma opravljanja storitev – **prag v višini 10 000 EUR**

V nadaljevanju so navedena splošna pravila za ugotavljanje kraja dobave oziroma opravljanja.

Kraj opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev, ki jih davčni zavezanec (izvajalec) opravlja za osebo, ki ni davčni zavezanec (stranka), je država članica, v kateri ima stranka sedež, stalno prebivališče

³ Glej izjemo za domnevne dobavitelje v točki 6 zgoraj.

ali običajno prebivališče.

Kraj opravljanja prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti je država članica, v kateri se odpošiljanje/prevoz blaga konča.

Za čezmejno opravljanje telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev med podjetji in potrošniki je bil 1. januarja 2019 uveden prag letnega prometa v višini 10 000 EUR, do katerega je kraj opravljanja takih storitev še naprej v državi članici, v kateri ima izvajalec sedež, stalno prebivališče ali običajno prebivališče. Ta prag od 1. julija 2021 zajema tudi prodajo blaga, katerega prevoz/odpošiljanje se je začelo v državi članici sedeža dobavitelja, na daljavo znotraj Skupnosti.

Prag v višini 10 000 EUR se uporablja samo za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve ter prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti. Za druge storitve, ki niso telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve, ter prodajo uvoženega blaga na daljavo se ne uporablja.

Za uporabo tega praga veljajo naslednji pogoji:

- 1) dobavitelj oziroma izvajalec ima sedež ali – če sedeža nima – stalno ali običajno prebivališče samo v **eni** državi članici in
- 2) dobavitelj oziroma izvajalec opravlja telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, v drugi državi članici ali dobavlja blago, ki je odposlano ali prepeljano iz države članice, v kateri ima dobavitelj sedež, v drugo državo članico, in
- 3) skupna vrednost teh opravljenih storitev ali dobav v tekočem in predhodnem koledarskem letu ne presega 10 000 EUR (brez DDV).

Če so izpolnjeni vsi ti pogoji, so navedene storitve ali dobave predmet DDV v skladu s pravili, ki se uporabljajo v državi članici izvajalca oziroma dobavitelja. V tem primeru sistem VEM (unijska ureditev) ni relevanten, saj gre pri storitvah oziroma dobavi za domače opravljanje storitev ali dobavo, ki je ni mogoče prijaviti prek sistema VEM.

Dobavitelj oziroma izvajalec se lahko odloči, da bo uporabil splošna pravila, po katerih je kraj dobave oziroma opravljanja storitev država članica stranke (storitve)/država članica, v kateri se prevoz blaga konča (blago), odločitev pa je zavezujoča dve koledarski leti.

Ko je prag prekoračen, se splošno pravilo uporablja brez izjeme, tj. kraj opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev je v državi članici stranke, kraj opravljanja prodaje na daljavo znotraj Skupnosti pa v državi članici, v kateri se prevoz blaga konča.

Prag v višini 10 000 EUR se ne upošteva ločeno za čezmejno opravljanje telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev ter prodaje na daljavo znotraj Skupnosti, vendar skupna vrednost teh storitev ali dobav ne

sme presegati 10 000 EUR, da se uporablja prag.

Dobavitelji oziroma izvajalci, ki imajo sedež zunaj EU in eno ali več stalnih poslovnih enot v EU, ne morejo uporabiti tega praga, saj mora imeti dobavitelj oziroma izvajalec sedež samo v eni državi članici (in nikjer drugje), da lahko uporabi prag.

Del 1a – Registracija

Ozadje:

Davčni zavezanec, ki se odloči uporabljati eno od ureditev za uporabo sistema VEM, se mora registrirati samo v eni državi članici, tj. državi članici identifikacije.

Katera država članica je država članica identifikacije?

1. Za neunijsko ureditev lahko davčni zavezanec (ki v EU nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote⁴) za državo članico identifikacije izbere katero koli državo članico. Ta država članica bo davčnemu zavezancu dodelila individualno identifikacijsko številko za DDV (pri čemer bo uporabila obliko EUxxxxyyyyy). Ta identifikacijska številka za DDV se lahko uporablja le za prijavo opravljanja storitev, ki spadajo v okvir neunijske ureditve.
2. Za unijsko ureditev je država članica identifikacije država članica, v kateri ima davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti. Če davčni zavezanec nima sedeža svoje dejavnosti v EU, ima pa v njej stalno poslovno enoto, je država članica identifikacije država članica, v kateri ima navedeno stalno poslovno enoto. Če ima stalne poslovne enote v več državah članicah EU, lahko za državo članico identifikacije izbere eno od teh držav članic. V tem primeru je ta odločitev za davčnega zavezanca zavezujoča v koledarskem letu, v katerem jo sprejme, in naslednjih dveh koledarskih letih, pri čemer države članice identifikacije ne more spremeniti, razen če stalna poslovna enota v sedanji državi članici identifikacije preneha delovati ali je premeščena v drugo državo.

Če davčni zavezanec nima sedeža v EU, lahko uporablja samo unijsko ureditev za prijavo dobave blaga, ki spada na področje uporabe unijske ureditve⁵. V tem primeru je država članica identifikacije tista država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne. Če se blago odpošilja ali prevaža iz več držav članic, lahko davčni zavezanec za državo članico identifikacije izbere katero koli od teh držav članic. Ta odločitev je zanj zavezujoča v tekočem koledarskem letu in naslednjih dveh koledarskih letih.

V okviru unijske ureditve bo davčni zavezanec identificiran za sistem VEM z isto individualno identifikacijsko številko za DDV, s katero je identificiran za domače obveznosti v zvezi z DDV. Če davčni zavezanec nima sedeža v EU, mu bo država članica identifikacije pred registracijo za ureditev dodelila številko za DDV.

3. Za uvozno ureditev je država članica identifikacije država članica, v kateri ima davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti.

Če pa davčni zavezanec nima sedeža svoje dejavnosti v EU, je država članica identifikacije

⁴ V zvezi z razlikovanjem med unijsko in neunijsko ureditvijo je treba opozoriti, da se direktiva o DDV (Direktiva 2006/112/ES) ne uporablja za nekatera ozemlja držav članic EU. Ta so navedena v členu 6 navedene direktive. Če ima davčni zavezanec sedeža svoje dejavnosti na takem ozemlju, lahko uporablja samo neunijsko ureditev.

⁵ Ta dobava blaga pomeni prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, v primeru domnevnega dobavitelja pa tudi domačo dobavo blaga.

država članica, v kateri ima davčni zavezanec stalno poslovno enoto. Kadar ima davčni zavezanec več stalnih poslovnih enot, lahko za svojo državo članico identifikacije izbere katero koli državo članico, v kateri ima stalno poslovno enoto. V tem primeru je njegova odločitev zanj zavezujoča v tekočem koledarskem letu in naslednjih dveh koledarskih letih, razen če stalna poslovna enota v sedanji državi članici identifikacije preneha delovati ali je premeščena v drugo državo.

Če ima davčni zavezanec sedež zunaj EU, vendar v tretji državi, s katero je EU sklenila sporazum o vzajemni pomoči pri izterjavi DDV⁶, ter opravlja prodajo na daljavo iz **navedene** tretje države uvoženega blaga, lahko za državo članico identifikacije izbere katero koli državo članico. V tem primeru mu ni treba imenovati posrednika, da lahko uporablja uvozno ureditev. Če pa prodaja na daljavo blago, uvoženo iz drugih tretjih držav, mora imenovati posrednika, da lahko uporablja uvozno ureditev.

Na primer, norveški dobavitelj v EU opravlja prodajo uvoženega blaga strankam na daljavo v pošiljkah v vrednosti največ 150 EUR. Z Norveško je bil sklenjen sporazum o vzajemni pomoči pri izterjavi DDV.

- a) Taka prodaja se opravi/blago se odpošlje samo iz Norveške → posrednika ni treba imenovati.
- b) Taka prodaja se opravi/blago se odpošlje samo iz Kitajske → imenovati je treba posrednika.
- c) Taka prodaja se opravi/blago se odpošlje iz Norveške in Kitajske → imenovati je treba posrednika.

Navedena država članica identifikacije bo davčnemu zavezancu dodelila individualno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz (pri čemer bo uporabila obliko IMxxxxyyyyyyz).

Če ima davčni zavezanec sedež zunaj EU⁷, mora imenovati **posrednika**, da lahko uporablja uvozno ureditev. Posrednik mora biti davčni zavezanec s sedežem v EU. Države članice lahko na nacionalni ravni določijo dodatne pogoje, pod katerimi lahko davčni zavezanec deluje kot posrednik (npr. zahtevo za jamstva). Država članica identifikacije davčnega zavezanca za uvozno ureditev je država članica, v kateri se posrednik registrira kot tak.

Država članica identifikacije posrednika je država članica, v kateri ima posrednik sedež svoje dejavnosti.

Če posrednik nima sedeža svoje dejavnosti v EU, je država članica identifikacije država članica, v kateri ima posrednik stalno poslovno enoto. Kadar ima posrednik več stalnih poslovnih enot, lahko za svojo državo članico identifikacije izbere katero koli državo članico, v kateri ima stalno poslovno enoto. V tem primeru je njegova odločitev zanj zavezujoča v tekočem koledarskem letu in naslednjih dveh koledarskih letih, razen če stalna poslovna enota v sedanji državi članici identifikacije preneha delovati ali je premeščena v drugo državo.

⁶ Trenutno samo Norveška.

⁷ Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi, s katero Unija ni sklenila sporazuma o vzajemni pomoči pri izterjavi DDV, ali na ozemlju države članice, za katero se ne uporablja direktiva o DDV (glej člen 6 direktive o DDV (Direktiva 2006/112/ES)).

Če posrednik nima sedeža v EU, ne more delovati kot posrednik.

Da lahko posrednik deluje kot posrednik, se najprej registrira v državi članici, v kateri ima sedež (država članica identifikacije). Navedena država članica identifikacije mu bo dodelila individualno identifikacijsko številko, ki ni številka DDV, da bo lahko deloval kot posrednik (pri čemer bo uporabila obliko INxxxxxyyyzz).

Nato posrednik v isti državi članici registrira davčnega zavezanca oziroma davčne zavezance, ki jih zastopa, za uvozno ureditev. Navedena država članica identifikacije bo posredniku za vsakega davčnega zavezanca, ki ga zastopa, dodelila individualno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz (pri čemer bo uporabila obliko IMxxxxxyyyzz).

Davčni zavezanec ima lahko samo eno državo članico identifikacije za posamezno ureditev. Opozoriti je treba, da se lahko v skladu z zgoraj navedenimi pravili država članica identifikacije razlikuje glede na ureditev, ki jo uporablja davčni zavezanec.

Preglednica 2: Država članica identifikacije

Država članica identifikacije (DČI)			
	Neunijska ureditev	Unijska ureditev	Uvozna ureditev
Davčni zavezanci s sedežem v EU	---	Država članica sedeža dejavnosti Če je sedež zunaj EU, država članica stalne poslovne enote⁸	
Davčni zavezanci, ki <u>nimajo</u> sedeža v EU	Prosta izbira DČI	Država članica, iz katere se blago odpošlje ⁹	DČI je DČI posrednika Za uporabo uvozne ureditve je treba imenovati posrednika
Davčni zavezanci, ki <u>nimajo</u> sedeža v EU, ampak v tretji državi, s katero je bil sklenjen sporazum o vzajemni pomoči	Prosta izbira DČI		Prosta izbira DČI
Posrednik	---	----	Država članica sedeža dejavnosti Če je sedež zunaj EU, država članica stalne poslovne enote¹⁰

⁸ Če ima davčni zavezanec stalno poslovno enoto v več državah članicah, lahko izbere, katera od teh držav članic bo njegova država članica identifikacije, vendar je ta odločitev zanj zavezujoča v tekočem in naslednjih dveh koledarskih letih.

⁹ Če se blago odpošilja/prevaža iz več držav članic, lahko davčni zavezanec izbere, katera od teh držav članic bo njegova država članica identifikacije, vendar je ta odločitev zanj zavezujoča v tekočem in naslednjih dveh koledarskih letih.

¹⁰ Če ima davčni zavezanec stalno poslovno enoto v več državah članicah, lahko izbere, katera od teh držav članic bo njegova država članica identifikacije, vendar je ta odločitev zanj zavezujoča v tekočem in naslednjih dveh koledarskih letih.

Podrobnosti

1. Kdo se lahko registrira za sistem VEM?

Na voljo so tri različne ureditve:

a) Neunijska ureditev:

Za neunijsko ureditev se lahko registrira vsak davčni zavezanec, ki nima sedeža v EU in v EU opravlja storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci.

b) Unijska ureditev:

Za unijsko ureditev se lahko registrirajo naslednji davčni zavezanci:

- i. vsak davčni zavezanec s sedežem v EU, ki:
 - opravlja storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, v državi članici, v kateri navedeni davčni zavezanec nima sedeža, in/ali
 - opravlja prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti;
- ii. vsak davčni zavezanec, ki nima sedeža v EU in:
 - opravlja prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti;
- iii. vsak davčni zavezanec, ki je domnevni dobavitelj in:
 - opravlja prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in/ali
 - opravlja domačo dobavo blaga.

c) Uvozna ureditev:

Za uvozno ureditev se lahko registrira vsak davčni zavezanec, ki opravlja prodajo na daljavo s tretjega ozemlja ali iz tretje države uvoženega blaga v pošiljkah v vrednosti največ 150 EUR. Če navedena oseba nima sedeža v EU, mora imenovati posrednika, da lahko uporablja ureditev.

Preglednica 3: Kdo se lahko registrira za ureditve za uporabo sistema VEM?

Neunijska ureditev	Unijska ureditev	Uvozna ureditev
Davčni zavezanci s sedežem zunaj EU	<ul style="list-style-type: none">• Davčni zavezanci s sedežem v EU (storitve in blago)• Davčni zavezanci s sedežem zunaj EU (samo blago)	<ul style="list-style-type: none">• Davčni zavezanci s sedežem v EU• Davčni zavezanci s sedežem zunaj EU (treba je imenovati posrednika¹¹)

2. Kako se registrirati za sistem VEM v državi članici identifikacije?

Da se lahko davčni zavezanec registrira za eno od ureditev, mora državi članici

¹¹ Če ima davčni zavezanec sedež v tretji državi, s katero je Unija sklenila sporazum o vzajemni pomoči pri izterjavi DDV, ter opravlja prodajo na daljavo iz navedene države uvoženega blaga, mu ni treba imenovati posrednika.

identifikacije predložiti določene informacije. Države članice se lahko same odločijo, kako bodo pridobile te informacije od davčnih zavezancev, vendar morajo biti informacije predložene elektronsko. V praksi države članice zagotovijo spletni portal za predložitev teh informacij.

Informacije se bodo razlikovale glede na to, ali se bo davčni zavezanec registriral za uporabo unijske, neunijske ali uvozne ureditve.

Ko država članica identifikacije prejme in potrdi zahtevane podatke o registraciji (glej točko 3 v nadaljevanju), se ti shranijo v njeni zbirki podatkov in posredujejo drugim državam članicam, kot tudi vse morebitne posodobitve teh informacij. Davčni zavezanec, ki uporablja neunijsko ureditev ali uvozno ureditev, bo v tej fazi od države članice identifikacije prejel individualno identifikacijsko številko za DDV. Za unijsko ureditev se ne dodeli ločena individualna identifikacijska številka za DDV. Uporabljala se bo nacionalna identifikacijska številka za DDV, ki je že bila dodeljena davčnemu zavezancu.

V Prilogi 2 so navedene informacije o registraciji, ki jih države članice posredujejo druga drugi.

3. Ali država članica identifikacije izvaja kakršna koli preverjanja podatkov o registraciji?

Država članica identifikacije bo preverila nekatere predložene informacije o registraciji, da bi ugotovila, ali davčni zavezanec izpolnjuje pogoje za uporabo ureditve. Preverila bo vsaj, ali je davčni zavezanec že registriran za isto ureditev v drugi državi članici oziroma ali še velja morebitno obdobje prepovedi uporabe (glej oddelek o izključitvi).

Na podlagi teh preverjanj lahko država članica identifikacije zavrne registracijo za ureditev za uporabo sistema VEM. Davčni zavezanec se lahko zoper to odločitev pritoži v skladu z nacionalnimi postopki.

4. Ali se lahko davčni zavezanec registrira za več ureditev?

Da, saj ureditve zajemajo različne dobave oziroma storitve in so na voljo različnim davčnim zavezancem.

Davčni zavezanec **s sedežem v EU** lahko uporablja unijsko ureditev in uvozno ureditev.

Davčni zavezanec, **ki nima sedeža v EU**, bi lahko uporabljal vse tri ureditve.

Preglednica 4: Katere dobave oziroma storitve je mogoče prijaviti v okviru ureditev za uporabo sistema VEM?

	Neunijska ureditev	Unijska ureditev	Uvozna ureditev
Davčni zavezanec s sedežem v EU	Ne more uporabljati te ureditve	<ul style="list-style-type: none"> • Opravljanje storitev med podjetji in potrošniki v EU¹² • Prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti • Domače dobave blaga (samo domnevni dobavitelji) 	Prodaja uvoženega blaga na daljavo v pošiljkah v vrednosti največ 150 EUR
Davčni zavezanci, ki <u>nimajo</u> sedeža v EU	Opravljanje storitev med podjetji in potrošniki v EU	<ul style="list-style-type: none"> • Prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti • Domače dobave blaga (samo domnevni dobavitelji) 	Prodaja uvoženega blaga na daljavo v pošiljkah v vrednosti največ 150 EUR

5. Ali bo davčnemu zavezancu/posredniku dodeljena individualna identifikacijska številka za DDV?

V okviru unijske ureditve je individualna identifikacijska številka za DDV enaka tisti, ki jo je davčnemu zavezancu že dodelila država članica identifikacije za domače dobave oziroma domače opravljanje storitev. Če davčni zavezanec še nima identifikacijske številke za DDV, jo bo moral pridobiti, preden se lahko registrira za unijsko ureditev. Davčni zavezanec se ne more registrirati za unijsko ureditev, če nima te številke ali če ta številka ni več veljavna.

V okviru neunijske ureditve in uvozne ureditve bo država članica identifikacije davčnemu zavezancu dodelila individualno identifikacijsko številko za DDV (pri čemer bo uporabila obliko EUxxxxyyyyyz za neunijsko ureditev in obliko IMxxxxyyyyyz za uvožno ureditev). Če je davčni zavezanec imenoval posrednika za uporabo uvozne ureditve, bo ta številka dodeljena posredniku za davčnega zavezanca, ki ga zastopa. Če posrednik zastopa več davčnih zavezancev, bo za vsakega od njih prejel drugo identifikacijsko številko za DDV.

Država članica identifikacije bo tudi samemu posredniku dodelila individualno

¹² V okviru unijske ureditve je mogoče prijaviti samo opravljanje storitev med podjetji in potrošniki v državi članici, v kateri izvajalec nima sedeža.

identifikacijsko številko, da bo lahko deloval kot posrednik (pri čemer bo uporabila obliko INxxxxxyyyzz). Opozoriti je treba, da ta številka ni identifikacijska številka DDV.

6. Kdaj začne veljati registracija (datum začetka uporabe)?

Običajno začne registracija za neunijsko ali unijsko ureditev veljati prvi dan koledarskega četrletja, ki sledi koledarskem četrletju, v katerem davčni zavezanec državo članico identifikacije obvesti, da želi začeti uporabljati ureditev. Če na primer davčni zavezanec 15. februarja 2022 državo članico identifikacije obvesti, da želi začeti uporabljati ureditev, in pri tem predloži potrebne informacije, bo lahko ureditev uporabljal od 1. aprila 2022, tj. za dobave oziroma storitve, opravljene 1. aprila 2022 in pozneje. Datum začetka uporabe ureditve bo 1. april 2022.

V nekaterih primerih pa davčni zavezanec morda začne dobavljati blago oziroma opravljati storitve v okviru ureditve že pred tem datumom. V tem primeru lahko davčni zavezanec začne uporabljati ureditev od datuma, ko je bilo blago prvič dobavljeno oziroma ko so bile storitve prvič opravljene, če je državo članico identifikacije obvestil, da je začel opravljati dejavnosti v okviru ureditve, najpozneje deseti dan v mesecu, ki sledi prvi dobavi oziroma prvič opravljeni storitvi. Če davčni zavezanec ne spoštuje tega roka, se mora identificirati za namene DDV in obračunati DDV neposredno v državah članicah potrošnje.

Na primer, davčni zavezanec iz zgornjega primera opravi prvo dobavo oziroma storitev za osebo, ki ni davčni zavezanec, 1. marca 2022. Če davčni zavezanec državo članico identifikacije o tem obvesti do 10. aprila 2022, lahko uporablja posebno ureditev od 1. marca 2022, pri čemer bodo v to posebno ureditev vključene vse nadaljnje dobave oziroma opravljene storitve. To velja za unijsko in neunijsko ureditev. V tem primeru bo datum začetka uporabe ureditve 1. marec 2022.

Registracija v okviru uvozne ureditve bo začela veljati na dan, ko se davčnemu zavezancu ali njegovemu posredniku dodeli individualna identifikacijska številka za DDV za uporabo te ureditve. Ta dan je datum začetka uporabe ureditve.

Priloga 2 vsebuje tri polja, ki so povezana z datumom registracije. Ta datum je vključen v informacije o registraciji, ki jih bo država članica identifikacije poslala drugim državam članicam:

- Polje 17: datum začetka uporabe ureditve.

To je datum, ko začne davčni zavezanec uporabljati ureditev.

- Polje 18: datum vloge za registracijo v okviru ureditve, ki jo predloži davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, ali datum vloge za registracijo kot posrednik.

To je datum, ko davčni zavezanec obvesti državo članico identifikacije, da želi začeti uporabljati ureditev, in pošlje potrebne informacije. V praksi je to datum, ko davčni zavezanec prek spletnega portala predloži vse potrebne podatke o registraciji.

Za posrednika je to datum, ko obvesti državo članico identifikacije, da želi začeti delovati kot posrednik, in pošlje potrebne informacije.

- Polje 19: datum odločitve v zvezi z registracijo, ki jo sprejme država članica identifikacije.

To je datum, ko država članica identifikacije po preverjanju veljavnosti informacij, ki jih je predložil davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, sprejme odločitev, da bo davčnega zavezanca registrirala za zadevno posebno ureditev (ali da bo posrednika registrirala za delovanje kot posrednik).

Država članica identifikacije bo davčnemu zavezancu/posredniku elektronsko potrdila datum sprejetja odločitve o registraciji (po možnosti prek nacionalnega spletnega portala sistema VEM).

7. Kakšen je postopek, če ima davčni zavezanec stalne poslovne enote v državah članicah, ki niso država članica identifikacije, ali če odpošilja/prevaža blago iz držav članic, ki niso država članica identifikacije?

Če ima davčni zavezanec, ki uporablja unijsko ureditev ali uvozno ureditev, stalne poslovne enote zunaj države članice identifikacije, morajo podatki o registraciji za sistem VEM vključevati identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko ter imena in naslove vseh teh stalnih poslovnih enot v drugih državah članicah. To se zahteva ne glede na to, ali bo stalna poslovna enota opravljala dobave oziroma storitve, ki jih je mogoče prijaviti v okviru zadevne ureditve. Zahteve v zvezi s temi informacijami so navedene v poljih 13.1 in 14.1 v Prilogi 2.

Poleg tega mora davčni zavezanec v okviru unijske ureditve predložiti identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko vsake države članice, iz katere se blago odpošilja ali prevaža (ki ni država članica identifikacije ali država članica stalne poslovne enote).

Če je davčni zavezanec identificiran za namene DDV v drugi državi članici, vendar v njej nima sedeža, morajo podatki o registraciji v sistemu VEM vključevati tudi zadevno identifikacijsko številko za DDV (polje 15.1 Priloge2).

8. Ali lahko davčni zavezanec spreminja informacije o registraciji?

Davčni zavezanec je zakonsko zavezan državo članico identifikacije obvestiti o vseh spremembah informacij o registraciji najpozneje deseti dan v mesecu po spremembi.

Spremeniti je mogoče nekatere elemente informacij o registraciji, kot so poštni naslovi, elektronski naslovi, kontaktni podatki, seznam stalnih poslovnih enot, seznam identifikacijskih številok za DDV v drugih državah članicah itd. Države članice bodo natančneje določile, kako je mogoče spremeniti podatke o registraciji in katere spremembe so mogoče.

9. Kaj se zgodi s temi spremembami?

Informacije o registraciji, vključno z vsemi spremembami teh informacij, se shranijo v

zbirki podatkov države članice identifikacije in posredujejo drugim državam članicam.

10. Kaj je treba storiti, če je davčni zavezanec že registriran v sistemu mini VEM (mini sistem „vse na enem mestu“)?

Če je davčni zavezanec pred 1. julijem 2021 registriran v okviru unijske ali neunijske ureditve za uporabo sistema mini VEM, bo zadevno posebno ureditev po tem datumu še naprej uporabljal v okviru sistema VEM.

Vendar ga bo njegova država članica identifikacije pozvala, naj posodobi svoje podatke o registraciji in po potrebi predloži naslednje informacije:

- a) individualne identifikacijske številke za DDV ali – če te niso na voljo – davčne sklicne številke, ki so jih dodelile države članice, iz katerih se blago odpošilja ali prevaža (samo unijska ureditev);
- b) elektronsko izjavo, da je davčni zavezanec elektronski vmesnik, ki deluje kot domnevni dobavitelj (samo unijska ureditev);
- c) individualno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, ki jo je dodelila država članica identifikacije, če je davčni zavezanec registriran tudi v okviru uvozne ureditve (unijska in neunijska ureditev).

11. Kako se obravnava skupina zavezancev za plačilo DDV?

Ker države članice določijo zakonodajo v zvezi s skupinami zavezancev za plačilo DDV na nacionalni ravni, se kot praktična rešitev za posebne okoliščine sistema VEM skupina zavezancev za plačilo DDV obravnava na naslednji način:

- skupina zavezancev za plačilo DDV lahko uporablja sistem VEM, vendar mora ob registraciji navesti, da gre za skupino zavezancev za plačilo DDV (glej informacije o registraciji);
- skupina zavezancev za plačilo DDV se registrira z identifikacijsko številko za DDV, s katero je registrirana za domačo dobavo oziroma domače opravljanje storitev; kadar člani skupine prejmejo tudi ločene številke na nacionalni ravni, je treba za registracijo za sistem VEM uporabiti enotno številko, dodeljeno skupini zavezancev za plačilo DDV¹³;
- če član skupine zavezancev za plačilo DDV ima ali bo imel stalno poslovno enoto v drugi državi članici, so povezave s to stalno poslovno enoto prekinjene in za namene registracije za sistem VEM dobav in storitev, ki jih opravi ta stalna poslovna enota, ni mogoče prijaviti v obračunu DDV, ki ga prek sistema VEM predloži skupina zavezancev za plačilo DDV;
- podobno se dobave in storitve skupine zavezancev za plačilo DDV, opravljene v državi članici navedene stalne poslovne enote, prijavijo v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM, in ne v domačem obračunu DDV navedene stalne poslovne enote;

¹³ To je lahko nova številka ali obstoječa številka, ki je že dodeljena članu skupine.

- skupina zavezancev za plačilo DDV torej v svojo registracijo za sistem VEM ne more vključiti stalnih poslovnih enot v drugih državah članicah.

12. Prostovoljna sprememba države članice identifikacije v primerih, ko se ne spremeni lokacija sedeža ali sedežev ali država članica, iz katere se blago odpošilja ali prevaža.

Davčni zavezanec, ki uporablja neunijsko ureditev, lahko kadar koli spremeni svojo državo članico identifikacije. Taka sprememba bo začela veljati konec koledarskega četrtertletja.

Davčni zavezanec, ki uporablja unijsko ureditev, lahko prostovoljno spremeni svojo državo članico identifikacije samo v dveh primerih:

- davčni zavezanec ima sedež svoje dejavnosti zunaj EU, vendar ima stalne poslovne enote v vsaj dveh različnih državah članicah:
za državo članico identifikacije lahko izbere drugo državo članico, v kateri ima stalno poslovno enoto. Ta sprememba bo začela veljati konec koledarskega četrtertletja, odločitev pa bo zavezujoča za davčnega zavezanca v zadevnem koledarskem letu in naslednjih dveh koledarskih letih;
- davčni zavezanec nima sedeža (niti stalne poslovne enote) v EU, vendar ima zalogo blaga v vsaj dveh različnih državah članicah:
za državo članico identifikacije lahko izbere drugo državo članico, iz katere odpošilja ali prevaža blago. Ta sprememba bo začela veljati konec koledarskega četrtertletja, odločitev pa bo zavezujoča za davčnega zavezanca v zadevnem koledarskem letu in naslednjih dveh koledarskih letih.

Davčni zavezanec, ki uporablja uvozno ureditev, lahko spremeni svojo državo članico identifikacije, če ima sedež svoje dejavnosti zunaj EU, vendar ima stalne poslovne enote v vsaj dveh različnih državah članicah:

za državo članico identifikacije lahko izbere drugo državo članico, v kateri ima stalno poslovno enoto. Izključitev iz uvozne ureditve v prejšnji državi članici identifikacije bo začela veljati prvi dan v mesecu po dnevu, ko je bila poslana odločitev o izključitvi. Davčni zavezanec lahko uporablja uvozno ureditev v (novi) državi članici identifikacije od dne, ko mu je bila dodeljena individualna identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz. Odločitev davčnega zavezanca je zanj zavezujoča v zadevnem koledarskem letu in naslednjih dveh koledarskih letih.

Vsekakor gre za prostovoljno odjavo registracije, ki ji sledi registracija. Zato mora davčni zavezanec odjaviti registracijo v prejšnji državi članici identifikacije in v skladu z običajnimi pravili izvesti postopek registracije v novi državi članici identifikacije.

13. Ali lahko davčni zavezanec s sedežem v EU imenuje posrednika za uvozno ureditev? Če lahko, ali mora davčni zavezanec imenovati posrednika iz države članice, v kateri ima sam sedež? Če ne, katera država članica bo v tem primeru država članica identifikacije?

Davčnemu zavezancu s sedežem v EU ni treba imenovati posrednika, da lahko uporablja uvozno ureditev, lahko pa to vseeno stori. Svojega posrednika lahko izbere, pri čemer mu ni treba imenovati posrednika s sedežem v državi članici, v kateri ima sam sedež.

Država članica identifikacije za davčnega zavezanca, ki ga zastopa posrednik, bo država članica, v kateri ima posrednik sedež svoje dejavnosti, če pa ima posrednik sedež svoje dejavnosti zunaj EU, pa država članica, v kateri ima posrednik stalno poslovno enoto.

14. Ali se lahko davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev za mala podjetja (ureditev za MSP), registrira za unijsko in uvozno ureditev? Če se lahko, pod katerimi pogoji?

Vsak davčni zavezanec s sedežem v EU lahko uporabi unijsko ureditev za prijavo dobave blaga in opravljanja storitev, zajetih z ureditvijo. Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev za MSP, ni izključen in se lahko registrira za unijsko ureditev. Da bi se registriral za unijsko ureditev, potrebuje nacionalno identifikacijsko številko za DDV, ki mu jo podeli država članica, v kateri ima sedež (država članica identifikacije), ni pa mu treba izstopiti iz posebne ureditve za MSP, da lahko uporablja unijsko ureditev.

Vsak davčni zavezanec, ki stranki v EU prodaja blago, uvoženo s tretjega ozemlja ali iz tretje države, na daljavo, lahko uporablja uvozno ureditev za prijavo in plačilo DDV za to prodajo. Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev za MSP, pa mora za uporabo uvozne ureditve izstopiti iz ureditve za MSP, za registracijo za uvozno ureditev pa potrebuje identifikacijsko številko za DDV, ki jo dodeli država članica, v kateri ima sedež. Ta pogoj se uporablja zaradi preprečevanja tveganja neobdavčitve.

Del 1b – Odjava registracije/izključitev

Ozadje

Davčni zavezanec lahko prostovoljno izstopi iz ureditve (odjava registracije) ali pa ga iz ureditve izključi država članica identifikacije. Podobno lahko posrednik prostovoljno preneha delovati kot posrednik ali pa ga država članica identifikacije izbriše iz registra.

Če davčni zavezanec neprenehoma krši pravila, se mu za določeno obdobje prepove uporaba vseh treh ureditev (neunijske ureditve, unijske ureditve in uvozne ureditve). Podobno se posredniku prepove delovati kot posrednik, če neprenehoma krši pravila uvozne ureditve. To obdobje se imenuje obdobje prepovedi uporabe.

Podrobnosti

Odjava registracije

1. Kako davčni zavezanec odjavi registracijo v sistemu VEM? / Kako posrednik preneha delovati kot posrednik?

Davčni zavezanec mora za odjavo registracije za neunijsko ureditev ali unijsko ureditev državo članico identifikacije obvestiti o tem vsaj 15 dni pred koncem koledarskega četrtletja pred koledarskim četrtletjem, v katerem namerava prenehati uporabljati ureditev. Če torej davčni zavezanec želi odjaviti registracijo s 1. julijem, mora državo članico identifikacije o tem obvestiti do 15. junija. Davčni zavezanec (ali posrednik, ki deluje za njegov račun) mora za odjavo registracije za uvozno ureditev državo članico identifikacije obvestiti o tem vsaj 15 dni pred koncem meseca pred mesecem, v katerem namerava prenehati uporabljati ureditev.

Države članice bodo uvedle svoje postopke za sporočanje namere o odjavi registracije za ureditev, vendar morajo biti ti postopki elektronski.

Ko davčni zavezanec preneha uporabljati ureditev, obveznosti, ki izhajajo iz opravljenih dobav oziroma storitev, pri katerih obveznost obračuna DDV nastane po datumu prenehanja uporabe, poravna neposredno z državami članicami potrošnje.

Navesti je treba, ni določen rok, ki mora preteči pred ponovno registracijo. Davčni zavezanec se lahko kadar koli registrira za ureditev, za katero je odjavil registracijo, če izpolnjuje pogoje za njeno uporabo.

Posrednik, ki želi prenehati delovati kot posrednik v okviru uvozne ureditve, mora o tem obvestiti svojo državo članico identifikacije. Država članica identifikacije nato izbriše posrednika iz identifikacijskega registra. Ta izbris bo začel veljati prvi dan naslednjega koledarskega meseca. Posledično bodo vsi davčni zavezanci, ki jih zastopa posrednik, izključeni iz uvozne ureditve. Njihova izključitev bo začela veljati prvi dan v mesecu po dnevu, ko jim je bila po elektronski poti poslana odločitev o izključitvi.

Če navedeni davčni zavezanci izpolnjujejo pogoje, se lahko neposredno registrirajo za uvozno ureditev ali imenujejo drugega posrednika, da lahko še naprej uporabljajo to ureditev.

2. Kakšen je postopek, če davčni zavezanec/posrednik preseli svoj sedež ali stalno poslovno enoto ali zalogo blaga iz države članice identifikacije v drugo državo članico in želi še naprej uporabljati isto ureditev (brez prekinitve)?

Če **davčni zavezanec**:

- preseli svoj sedež iz ene države članice v drugo ali
- nima več sedeža v državi članici identifikacije ali
- nima več zaloge blaga v državi članici identifikacije,

vendar želi še naprej uporabljati ureditev, mora odjaviti registracijo za ureditev v sedanji državi članici identifikacije in se registrirati za ureditev v drugi državi članici (tj. državi članici, v katero je preselil sedež oziroma v kateri ima drugo stalno poslovno enoto oziroma v kateri ima zalogo blaga).

V tem primeru je datum odjave registracije v prejšnji državi članici identifikacije in registracije v novi državi članici identifikacije datum spremembe (tj. preselitve dejavnosti v drugo državo članico; zaprtja stalne poslovne enote v državi članici identifikacije; prenehanja imetja zaloge v državi članici identifikacije). Obdobja prepovedi uporabe ni. Vendar mora davčni zavezanec obe državi članici (prejšnjo državo članico identifikacije in novo državo članico identifikacije) obvestiti o spremembi najpozneje deseti dan v mesecu po spremembi.

Na primer, davčni zavezanec ima sedež svoje dejavnosti na Nizozemskem in se je s 1. januarjem 2022 registriral za unijsko ureditev na Nizozemskem. Po prestrukturiranju se sedež 21. marca 2022 preseli v Francijo. Da bi lahko davčni zavezanec še naprej uporabljal unijsko ureditev, mora odjaviti registracijo za unijsko ureditev na Nizozemskem in se registrirati za unijsko ureditev v Franciji. Datum odjave registracije na Nizozemskem in registracije v Franciji je 21. marec 2022¹⁴. Davčni zavezanec mora obe državi članici o tej spremembi obvestiti do 10. aprila 2022.

Če davčni zavezanec v tem roku ne obvesti obeh držav članic, se bo moral za dobave oziroma storitve, opravljene od 21. marca 2022, identificirati za namene DDV in ga obračunati v vsaki državi članici, v kateri ima stranke.

Isti postopek se uporablja, kadar **posrednik** preseli svoj sedež iz ene države članice v drugo ali kadar sedež preseli zunaj EU, vendar ima stalno poslovno enoto v državi članici. Ta takojšnja sprememba države članice identifikacije je mogoča samo za samega posrednika, ne pa tudi za davčne zavezance, ki jih zastopa. Ti davčni zavezanci bodo izključeni iz uvozne ureditve, izključitev pa bo začela veljati prvi dan v mesecu po dnevu, ko jim je po elektronski poti poslana odločitev o izključitvi. Da bi še naprej uporabljali ureditev, lahko imenujejo istega posrednika (v novi državi članici identifikacije) ali drugega posrednika. V obeh primerih mora posrednik registrirati

¹⁴ Dobave oziroma storitve, opravljene 21. marca 2022, bodo vključene v prijavo DDV v okviru francoske unijske ureditve.

vsakega davčnega zavezanca, ki ga zastopa, za uvozno ureditev in bo za vsakega od njih prejel novo identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz. Davčni zavezanci se lahko tudi neposredno registrirajo, če jim ni treba imenovati posrednika za uporabo uvozne ureditve (tj. če imajo sedež v EU ali tretji državi, s katero je Unija sklenila sporazum o vzajemni pomoči pri izterjavi DDV).

3. Kakšen je postopek, če davčni zavezanec preseli sedež ali stalno poslovno enoto iz države članice identifikacije v tretjo državo ali iz tretje države v državo članico in želi še naprej uporabljati posebno ureditev?

- a) Če davčni zavezanec preseli sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto iz države članice identifikacije v tretjo državo in želi še naprej uporabljati posebno ureditev, bo to vplivalo na njegovo registracijo, če uporablja unijsko ureditev in/ali uvozno ureditev (**EU → tretja država**):

Unijska ureditev:

Posledice so odvisne od blaga, ki ga dobavlja davčni zavezanec, oziroma od storitev, ki jih opravlja.

- **Storitve:** Če davčni zavezanec nima več sedeža v EU, ne izpolnjuje več pogojev za uporabo unijske ureditve za prijavo opravljenih storitev. Iz ureditve bo izključen. Izključitev bo začela veljati prvi dan koledarskega četrtertletja po dnevu, ko je bila poslana odločitev o izključitvi. Če želi še naprej uporabljati posebno ureditev za prijavo opravljanja storitev, se mora registrirati za neunijsko ureditev v državi članici, ki jo sam izbere. Datum začetka uporabe bo prvi dan naslednjega koledarskega četrtertletja.
- **Blago:** Če davčni zavezanec nima več sedeža v EU, lahko še naprej uporablja unijsko ureditev za prijavo prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti, če se to blago skladišči v državi članici in odpošilja ali prevaža iz te države članice do stranke v drugi državi članici.

Obstajata dva možna scenarija:

- Blago se odpošilja ali prevaža iz države članice, ki je sedanja država članica identifikacije davčnega zavezanca. Davčni zavezanec lahko še naprej uporablja unijsko ureditev v isti državi članici identifikacije, vendar mora to državo članico obvestiti o spremembi sedeža ali stalne poslovne enote s posodobitvijo svojih informacij o registraciji.
- Blago se odpošilja iz države članice, ki ni sedanja država članica identifikacije. Davčni zavezanec bo izključen iz unijske ureditve v svoji sedanji državi članici identifikacije. Izključitev bo začela veljati prvi dan koledarskega četrtertletja po dnevu, ko je bila poslana odločitev o izključitvi. Če želi še naprej uporabljati unijsko ureditev za prijavo prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti, se mora registrirati v državi članici, iz katere odpošilja ali prevaža blago. Datum začetka uporabe bo prvi dan naslednjega koledarskega četrtertletja.

Uvozna ureditev:

- Če davčni zavezanec nima več sedeža v EU ali tretji državi, s katero je EU sklenila sporazum o vzajemni pomoči, lahko še naprej uporablja uvozno ureditev, vendar mora za to imenovati posrednika. Davčni zavezanec bo izključen iz sedanje države članice identifikacije, posrednik, ki ga je imenoval, pa ga bo registriral v (novi) državi članici identifikacije. Opozoriti je treba, da lahko država članica identifikacije ostane nespremenjena, vendar je potrebna nova registracija, dodeljena pa bo tudi nova

identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz. Izključitev bo začela veljati prvi dan v mesecu po dnevu, ko je bila poslana odločitev o izključitvi. Davčni zavezanec lahko uporablja uvozno ureditev v (novi) državi članici identifikacije od dne, ko je bila njemu ali njegovemu posredniku dodeljena individualna identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz.

- Če davčni zavezanec nima več sedeža v EU ali tretji državi, s katero je EU sklenila sporazum o vzajemni pomoči, vendar že uporablja uvozno ureditev prek posrednika – čeprav njegovo imenovanje ni bilo obvezno – lahko še naprej uporablja ureditev, vendar mora njegov posrednik ustrezno posodobiti informacije o registraciji zadevnega davčnega zavezanca.
- b) Če davčni zavezanec preseli svoj sedež ali stalno poslovno enoto iz tretje države v državo članico in želi še naprej uporabljati posebno ureditev, bo to vplivalo na njegovo registracijo, če uporablja neunijsko, unijsko ali uvozno ureditev (**tretja država → EU**):

Neunijska ureditev:

Davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev za uporabo neunijske ureditve za prijavo opravljenih storitev, saj ima zdaj sedež v EU. Iz neunijske ureditve bo izključen in se lahko registrira za unijsko ureditev za prijavo opravljanja storitev med podjetji in potrošniki. Država članica, v kateri ima sedež, bo država članica identifikacije. Izključitev iz neunijske ureditve bo začela veljati prvi dan koledarskega četrtertletja po dnevu, ko je bila poslana odločitev o izključitvi. Datum začetka uporabe unijske ureditve bo prvi dan naslednjega koledarskega četrtertletja.

Unijska ureditev:

Davčni zavezanec, ki uporablja unijsko ureditev za prijavo prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti, lahko zdaj uporablja unijsko ureditev, da prijavi tudi opravljanje storitev med podjetji in potrošniki. Država članica identifikacije bo država članica, v kateri ima sedež (ali stalno poslovno enoto).

- Če unijsko ureditev uporablja v isti državi članici (država članica identifikacije), v katero je preselil sedež (ali stalno poslovno enoto), lahko ureditev še naprej uporablja v tej državi članici, vendar mora posodobiti svoje informacije o registraciji.
- Če unijsko ureditev uporablja v drugi državi članici, ki ni država članica, v katero je preselil sedež (ali stalno poslovno enoto), ne izpolnjuje več pogojev za uporabo te ureditve v navedeni državi članici in bo izključen. Izključitev bo začela veljati prvi dan koledarskega četrtertletja po dnevu, ko je bila poslana odločitev o izključitvi. Nato se lahko registrira v državi članici, v kateri ima zdaj sedež. Datum začetka uporabe bo prvi dan naslednjega koledarskega četrtertletja.

Uvozna ureditev:

- Če je davčni zavezanec uporabljal uvozno ureditev prek posrednika in jo želi še naprej uporabljati s posrednikom, sprememb ni, vendar mora posodobiti svoje podatke o registraciji.
- Če je davčni zavezanec uporabljal uvozno ureditev prek posrednika in jo želi še naprej uporabljati brez posrednika, mora posrednika zaprositi, da odjavi njegovo registracijo za uvozno ureditev, nato pa se lahko registrira brez posrednika v državi članici, v kateri ima sedež. To velja tudi, če bi država članica identifikacije ostala nespremenjena. Izključitev bo začela veljati prvi dan v mesecu po dnevu, ko je bila poslana odločitev o izključitvi. Datum začetka uporabe v (novi) državi članici

identifikacije je dan, ko je bila davčnemu zavezancu ali njegovemu posredniku dodeljena individualna identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz.

4. Ali bi moral davčni zavezanec s 1. julijem 2021 odjaviti registracijo za unijsko ureditev, če skupna vrednost njegovih opravljenih telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev za osebe, ki niso davčni zavezanci, v državah članicah, v katerih ni imel sedeža, leta 2020 ni presegla 10 000 EUR?

Kraj opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev za osebe, ki niso davčni zavezanci, v drugih državah članicah je načeloma v državi članici stranke. Da pa bi se zmanjšalo upravno breme za mikropodjetja, je bilo uvedeno odstopanje od tega načela. Prag se uporablja od 1. januarja 2019 za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve, od 1. julija 2021 pa za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve ter prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti (skupna vrednost opravljenih storitev in dobave blaga). V skladu s tem odstopanjem je kraj opravljanja teh storitev in dobave tega blaga v državi članici izvajalca oziroma dobavitelja, če:

- ima sedež ali – če sedeža nima – stalno ali običajno prebivališče samo v eni državi članici in
- skupna vrednost teh opravljenih storitev in dobav v tekočem in prejšnjem koledarskem letu ne presega 10 000 EUR (brez DDV).

Vendar se lahko izvajalec oziroma dobavitelj odloči za uporabo pravila o državi članici stranke; v tem primeru bo ta odločitev zanj zavezujoča dve koledarski leti.

Ko je prag prekoračen, je kraj opravljanja storitev oziroma dobave blaga vsekakor v državi članici stranke (storitve)/državi članici, v kateri se prevoz blaga konča (blago).

To pomeni, da lahko davčni zavezanci, katerih zadevne opravljene storitve v letu 2020 niso presegle vrednosti 10 000 EUR, v letu 2021 prostovoljno odjavijo registracijo za unijsko ureditev. Vendar tega niso dolžni storiti in se lahko odločijo za uporabo splošnega pravila o kraju opravljanja storitev oziroma dobave ter še naprej uporabljajo unijsko ureditev, zlasti če pričakujejo, da bo njihov promet v letu 2021 presegel ta prag.

Prag v višini 10 000 EUR se izračuna kot vsota opravljenih telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev ter prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti ter se ne uporablja ločeno za blago in storitve. Poleg tega se uporablja samo za davčne zavezance, ki imajo sedež samo v eni državi članici.

5. Kako naj države članice, ki niso sprejele eura, izračunajo vrednost, ki ustreza pragu v višini 10 000 EUR, v svoji nacionalni valuti?

Te države članice bi morale nacionalno vrednost izračunati z uporabo deviznega tečaja, ki ga je objavila Evropska centralna banka 5. decembra 2017 (datum sprejetja Direktive (EU) 2017/2455, s katero je bil ta prag uveden).

Izključitev

Država članica identifikacije izključi **davčnega zavezanca** iz ureditve, ki jo uporablja, iz katerega koli od naslednjih razlogov:

- davčni zavezanec ali njegov posrednik sporoči, da ne dobavlja več blaga in/ali ne opravlja več storitev, zajetih z ureditvijo, ki jo uporablja;
- lahko se sklepa, da so se njegove dejavnosti v okviru posebne ureditve prenehale izvajati,
 - kadar v osmih zaporednih koledarskih četrletjih ne opravi storitev oziroma dobavi blaga v okviru posebne ureditve;
- davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev, potrebnih za uporabo ureditve, na primer:
 - davčni zavezanec, ki uporablja neunijsko ureditev, preseli svojo dejavnost v državo članico ali ustanovi stalno poslovno enoto v državi članici;
 - posrednik, ki ga je davčni zavezanec imenoval za uporabo uvozne ureditve, je sporočil, da tega davčnega zavezanca ne zastopa več;
- davčni zavezanec neprenehoma krši pravila v zvezi z ureditvijo – za nenehno kršenje se štejejo vsaj naslednji primeri:
 - davčnemu zavezancu (ali njegovemu posredniku) so bili v treh neposredno predhodnih obračunskih obdobjih poslani opomini, naj predloži obračun, in v desetih dneh po opominu ni predložil obračuna DDV za zadevno obračunsko obdobje;
 - davčnemu zavezancu (ali njegovemu posredniku) so bili v treh neposredno predhodnih obračunskih obdobjih poslani opomini, naj izvede plačilo, vendar celotni znesek ni bil plačan v desetih dneh po prejemu vsakega od teh opominov, razen če je neporavnani znesek za posamezen obračun nižji od 100 EUR;
 - davčni zavezanec/njegov posrednik državi članici identifikacije ni dal na voljo evidenc v elektronski obliki v enem mesecu po opominu države članice identifikacije.

Če je davčni zavezanec izključen iz ene ureditve zaradi nenehnega kršenja pravil, bo izključen iz vseh drugih ureditev, ki jih uporablja, in se ne bo mogel registrirati za nobeno od treh ureditev pred koncem obdobja prepovedi uporabe (glej obdobje prepovedi uporabe v nadaljevanju). Če je davčni zavezanec registriran za drugo ureditev v drugi državi članici, ga mora tudi navedena država članica identifikacije izključiti zaradi nenehnega kršenja. Država članica identifikacije o izključitvi nemudoma obvesti vse druge države članice.

Če je davčni zavezanec izključen iz uvozne ureditve, njegova identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz ostane veljavna največ dva meseca¹⁵, da se omogoči uvoz blaga, ki je bilo dobavljeno pred datumom izključitve. To ne velja, če je davčni zavezanec izključen zaradi nenehnega kršenja pravil uvozne ureditve. V tem primeru identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz preneha veljati na dan po dnevu, ko je bila

¹⁵ To obdobje določi država članica identifikacije.

davčnemu zavezancu poslana odločitev o izključitvi.

Posrednik se izbriše iz identifikacijskega registra, če:

- dve zaporedni koledarski četrletji (šest mesecev) ne deluje kot posrednik za račun davčnega zavezanca, ki uporablja uvozno ureditev, ali
- ne izpolnjuje več pogojev, potrebnih za delovanje kot posrednik (na primer, če posrednik nima več sedeža v EU), ali
- neprenehoma krši pravila v zvezi z uvozno ureditvijo.

Če posrednik neprenehoma krši pravila uvozne ureditve, se izbriše iz identifikacijskega registra. Posledično bodo davčni zavezanci, ki jih zastopa, izključeni iz uvozne ureditve, saj jih posrednik ne zastopa več, zato ne izpolnjujejo več pogojev za uporabo uvozne ureditve.

Če je davčni zavezanec seznanjen s tem, da je imenoval posrednika, ki krši pravila, se lahko odloči imenovati drugega posrednika.

Medtem ko lahko katera koli država članica zaprosi državo članico identifikacije, naj izključi davčnega zavezanca iz ureditve ali izbriše posrednika iz registra, pa lahko samo država članica identifikacije sprejme odločitev o izključitvi. Davčni zavezanec ali posrednik se lahko pritoži zoper odločitev o izključitvi v skladu z nacionalnimi postopki, ki veljajo v državi članici identifikacije.

Datum začetka veljavnosti objave registracije/izključitve

1. Prostovoljno prenehanje

Kadar **davčni zavezanec** prostovoljno izstopi iz neunijske ali unijske ureditve, začne prenehanje uporabe veljati prvi dan naslednjega koledarskega četrletja. Če davčni zavezanec prostovoljno izstopi iz uvozne ureditve, začne prenehanje uporabe veljati prvi dan naslednjega meseca. Dobav, opravljenih od navedenega dne, ni mogoče več prijaviti v okviru uvozne ureditve.

Kadar **posrednik** prostovoljno preneha delovati kot tak, začne izbris iz identifikacijskega registra veljati prvi dan v mesecu po odločitvi o izbrisu.

2. Izključitev davčnega zavezanca, ker (a) ne dobavlja več blaga oziroma ne opravlja več storitev, upravičenih za ureditev, ki se uporablja, (b) ne izpolnjuje več pogojev za uporabo ureditve ali (c) nima več posrednika za uvozno ureditev

V teh primerih začne izključitev **davčnega zavezanca** iz neunijske ureditve ali unijske ureditve veljati prvi dan koledarskega četrletja po dnevu, ko je bila odločitev o izključitvi elektronsko poslana davčnemu zavezancu.

Izključitev iz uvozne ureditve začne veljati prvi dan v mesecu po dnevu, ko je bila odločitev o izključitvi elektronsko poslana davčnemu zavezancu.

Izbris **posrednika** iz identifikacijskega registra, ker dve zaporedni koledarski četrletji ni deloval kot posrednik ali ne izpolnjuje več pogojev za delovanje kot posrednik, začne veljati

prvi dan v mesecu po dnevu, ko je bila odločitev o izbrisu elektronsko poslana posredniku in davčnim zavezancem, ki jih zastopa.

3. Odjava registracije (sprememba države članice identifikacije) zaradi preselitve sedeža ali stalne poslovne enote v drugo državo članico (unijska ureditev, uvozna ureditev)

Če je vzrok za izključitev davčnega zavezanca/posrednika:

- sprememba kraja sedeža ali stalne poslovne enote (unijska ureditev ali uvozna ureditev) ali
- sprememba kraja, iz katerega se blago odpošilja ali prevaža (samo unijska ureditev),

začne izključitev veljati na datum navedene spremembe, če davčni zavezanec/posrednik informacije o spremembi sporoči obema državam članicama najpozneje deseti dan v mesecu po navedeni spremembi.

4. Izključitev zaradi nenehnega kršenja pravil

Kadar **davčni zavezanec** neprenehoma krši pravila v zvezi z neunijsko ali unijsko ureditvijo, izključitev začne veljati prvi dan koledarskega četrtletja po dnevu, ko je bila odločitev o izključitvi elektronsko poslana davčnemu zavezancu.

Izključitev davčnega zavezanca iz uvozne ureditve zaradi nenehnega kršenja pravil začne veljati naslednji dan po dnevu, ko je bila odločitev o izključitvi elektronsko poslana davčnemu zavezancu.

Izbris **posrednika** iz identifikacijskega registra zaradi nenehnega kršenja pravil uvozne ureditve začne veljati naslednji dan po dnevu, ko je bila odločitev o izbrisu elektronsko poslana posredniku in davčnim zavezancem, ki jih zastopa.

Preglednica 5: Datum začetka veljavnosti izključitve/izbrisa

IZKLJUČITEV/IZBRIS – DATUM ZAČETKA VELJAVNOSTI				
	Davčni zavezanec v okviru neunijske ureditve	Davčni zavezanec v okviru unijske ureditve	Davčni zavezanec v okviru uvozne ureditve	Posrednik
Prostovoljno prenehanje¹⁶	Prvi dan koledarskega četrtertletja po obvestilu¹⁷		Prvi dan v mesecu po obvestilu¹⁸	Prvi dan v mesecu po obvestilu
Izključitev (ni več upravičenih dobav in storitev; pogoji niso več izpolnjeni; posrednika ni več) Posrednik (ne deluje kot posrednik 6 mesecev; pogoji niso več izpolnjeni)	Prvi dan koledarskega četrtertletja po odločitvi o izključitvi		Prvi dan v mesecu po odločitvi o izključitvi	Prvi dan v mesecu po odločitvi o izbrisu
Preselitev sedeža/stalne poslovne enote v drugo državo članico	Ni mogoče	Datum navedene spremembe¹⁹	Datum navedene spremembe²⁰	Datum navedene spremembe²¹
Nenehno kršenje	Prvi dan koledarskega četrtertletja po odločitvi o izključitvi		Prvi dan po odločitvi o izključitvi	Prvi dan po odločitvi o izbrisu

Obdobje prepovedi uporabe

¹⁶ To vključuje primere, v katerih se davčni zavezanec odloči spremeniti državo članico identifikacije, čeprav še izpolnjuje pogoje za uporabo (unijske ali uvozne) ureditve v sedanji državi članici identifikacije.

¹⁷ Pod pogojem, da je davčni zavezanec obvestil državo članico identifikacije vsaj 15 dni pred koncem koledarskega četrtertletja, ki je pred koledarskim četrtertletjem, v katerem namerava prenehati uporabljati ureditev.

¹⁸ Pod pogojem, da je davčni zavezanec obvestil državo članico identifikacije vsaj 15 dni pred koncem meseca, ki je pred mesecem, v katerem namerava prenehati uporabljati ureditev.

¹⁹ Pod pogojem, da davčni zavezanec o spremembi obvesti obe državi članici najpozneje deseti dan v mesecu po navedeni spremembi.

²⁰ Pod pogojem, da davčni zavezanec/posrednik o spremembi obvesti obe državi članici najpozneje deseti dan v mesecu po navedeni spremembi.

²¹ Pod pogojem, da davčni zavezanec/posrednik o spremembi obvesti obe državi članici najpozneje deseti dan v mesecu po navedeni spremembi.

Obdobje prepovedi uporabe je obdobje, v katerem davčni zavezanec ne sme uporabljati nobene od ureditev za uporabo sistema VEM oziroma v katerem posrednik ne more delovati kot tak za račun davčnega zavezanca, ki uporablja uvozno ureditev. Obdobje prepovedi uporabe se uporablja le v primerih, navedenih v nadaljevanju.

- a. **Davčni zavezanec** neprenehoma krši pravila v zvezi s posebno ureditvijo – obdobje prepovedi uporabe traja dve leti po (četrletnem/mesečnem) obračunskem obdobju, v katerem je bil davčni zavezanec izključen. Davčni zavezanec bo izključen iz vseh ureditev, ki jih uporablja, in dve leti ne bo smel uporabljati nobene od treh ureditev. Za ureditev se lahko (znova) registrira šele, ko potečejo obdobja prepovedi uporabe za vse ureditve.

Primer:

- 1. Davčni zavezanec ima sedež svoje dejavnosti v Franciji. Uporablja unijsko ureditev in uvozno ureditev (država članica identifikacije za obe ureditvi je Francija).*
- 2. Ker neprenehoma krši pravila unijske ureditve, je 21. maja 2024 izključen iz te ureditve (odločitev o izključitvi).*
- 3. Izključitev iz unijske ureditve začne veljati prvi dan koledarskega četrletja po odločitvi o izključitvi, tj. 1. julija 2024. Obdobje prepovedi uporabe je dve leti po obračunskem obdobju (koledarskem četrletju), v katerem je bil davčni zavezanec izključen.*
Obdobje prepovedi uporabe za unijsko ureditev je od 1. julija 2024 do 30. junija 2026.
- 4. Na podlagi izključitve iz unijske ureditve zaradi nenehnega kršenja se davčni zavezanec izključi tudi iz obeh drugih ureditev in se ne more (znova) registrirati za nobeno od njih, dokler velja obdobje prepovedi uporabe.*
- 5. Tako je 21. maja 2024 izključen tudi iz uvozne ureditve. Izključitev iz uvozne ureditve začne veljati prvi dan po odločitvi o izključitvi, tj. 22. maja 2024. Obdobje prepovedi uporabe je dve leti po obračunskem obdobju (meseču), v katerem je bil davčni zavezanec izključen.*
Obdobje prepovedi uporabe za uvozno ureditev je od 1. junija 2024 do 31. maja 2026.
- 6. Davčni zavezanec se lahko (znova) registrira za katero koli ureditev takoj, ko potečeta obe obdobji prepovedi uporabe, tj. od 1. julija 2026.*

- b. **Posrednik** neprenehoma krši pravila v zvezi z uvozno ureditvijo. Obdobje prepovedi uporabe je dve leti po mesecu, v katerem je bil posrednik izbrisan iz registra. Posledično bodo izključeni tudi davčni zavezanci, ki jih zastopa, saj ne izpolnjujejo več pogojev za uporabo uvozne ureditve. Navedeni davčni zavezanci pa se lahko nemudoma znova registrirajo za uvozno ureditev, če izpolnjujejo pogoje za to, tj. neposredno, če imajo sedež v EU, ali z imenovanjem drugega posrednika.

Primer:

- 1. Davčni zavezanec je registriran kot posrednik v Belgiji. Ker neprenehoma krši pravila v zvezi z uvozno ureditvijo, ga država članica identifikacije, tj. Belgija, izključi iz ureditve. Odločitev o izključitvi je 6. aprila 2027 poslana posredniku in davčnim zavezancem, ki jih zastopa.*
- 2. Izbris posrednika iz identifikacijskega registra začne veljati naslednji dan po dnevu, ko je bila odločitev o izbrisu poslana posredniku in davčnim*

zavezancem, ki jih zastopa, tj. 7. aprila 2027.

- 3. Posrednik ne sme delovati kot posrednik dve leti po mesecu, v katerem je bil izbrisan iz registra. Obdobje prepovedi uporabe je torej od 1. maja 2027 do 30. aprila 2029.*
- 4. Davčni zavezanci, ki jih je posrednik zastopal, so izključeni iz uvozne ureditve. Izključitev bo začela veljati prvi dan v mesecu po dnevu, ko je bila poslana odločitev o izključitvi. Da bi še naprej uporabljali uvozno ureditev, se lahko znova registrirajo prek posrednika. Ponovna registracija bo začela veljati na dan, ko je novemu posredniku dodeljena individualna identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz v zvezi z davčnim zavezancem, ki ga zastopa.*

Opozoriti je treba, da je davčni zavezanec, ki deluje kot posrednik in je izbrisan iz identifikacijskega registra zaradi nenehnega kršenja, izbrisan samo iz tega registra. Če sam uporablja katero od posebnih ureditev, ne bo izključen iz nje zaradi nenehnega kršenja.

Del 2 – Obračuni DDV, predloženi prek sistema VEM

Ozadje

Davčni zavezanec, ki uporablja eno od posebnih ureditev, ali posrednik, ki zastopa davčnega zavezanca, ki uporablja uvozno ureditev, mora elektronsko, prek sistema VEM predložiti obračun DDV za vsako davčno obdobje ne glede na to, ali je bilo v tem obdobju dobavljeno blago oziroma ali so bile opravljene storitve. Če v navedenem obdobju ni bilo v EU dobavljeno nobeno blago oziroma niso bile opravljene storitve, je treba predložiti „nični obračun“. Davčno obdobje za neunijsko in unijsko ureditev je koledarsko četrletje, za uvozno ureditev pa koledarski mesec. Obračun DDV, predložen prek sistema VEM (in ustrezno plačilo), je treba predložiti do konca meseca po davčnem obdobju, na katero se nanaša obračun.

Obračun DDV, predložen prek sistema VEM, vsebuje podatke o blagu oziroma storitvah, ki jih je za stranke v posamezni državi članici potrošnje dobavil oziroma opravil davčni zavezanec, ki uporablja ureditev. V okviru unijske ureditve se navedejo razčlenjeni podatki o dobavi blaga in opravljanju storitev. Davčni zavezanec mora ločeno navesti storitve, opravljene iz države članice identifikacije, in storitve, ki jih opravljajo stalne poslovne enote v državi članici, ki ni država članica identifikacije. Tudi dobava blaga v okviru unijske ureditve se navede ločeno po državah članicah, v katerih se odpošiljanje/prevoz blaga začne.

Država članica identifikacije razčleni obračun DDV, predložen prek sistema VEM, po državah članicah potrošnje in posreduje podatke posameznim državam članicam potrošnje, v primeru unijske ureditve pa tudi državam članicam sedeža in državam članicam, iz katerih je bilo blago odposlano ali prepeljano.

Država članica identifikacije ustvari enotno sklicno številko za vsak obračun DDV, predložen prek sistema VEM, in to številko sporoči davčnemu zavezancu/posredniku. Ta številka je pomembna, saj se mora davčni zavezanec/posrednik nanjo sklicevati pri izvedbi ustreznega plačila.

Podrobnosti

1. Katere dobave blaga oziroma opravljene storitve je mogoče prijaviti v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM?

Informacije, ki jih je treba navesti v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM, se nanašajo na dobave blaga oziroma opravljene storitve v okviru zadevne ureditve za uporabo sistema VEM.

Za neunijsko ureditev se informacije nanašajo na **storitve**, opravljene za osebe, ki niso davčni zavezanci, v EU (vključno z opravljanjem storitev v državi članici identifikacije).

Primer:

Trgovec s sedežem v ZDA se registrira na Irskem za uporabo neunijske ureditve. Opravlja elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, na Finskem, Švedskem in Irskem. Vse te storitve, opravljene med podjetji in potrošniki, vključno s storitvami, ki jih opravlja na Irskem, prijavi na Irskem v obračunu DDV v okviru neunijske ureditve.

Za unijsko ureditev se informacije nanašajo na storitve in dobave, opisane v nadaljevanju.

- a. **Opravljanje storitev** za osebe, ki niso davčni zavezanci, v **državi članici, v kateri davčni zavezanec (izvajalec) nima sedeža**. Vse take storitve je treba prijaviti v okviru unijske ureditve ne glede na to, ali se opravljajo iz sedeža v državi članici identifikacije, morebitnih stalnih poslovnih enot zunaj Unije ali stalnih poslovnih enot v državi članici, ki ni država članica identifikacije. Davčni zavezanec mora imeti sedež v EU, da lahko prijavi take storitve v okviru unijske ureditve.

Opozoriti je treba, da država članica, v kateri ima davčni zavezanec sedež ali stalno poslovno enoto, ne more biti država članica potrošnje v okviru unijske ureditve. Vse storitve, ki jih davčni zavezanec opravi za zasebne potrošnike v državi članici, v kateri ima sedež ali stalno poslovno enoto, je treba prijaviti v domačem obračunu DDV navedene države članice in ne v obračunu, predloženem prek sistema VEM. Če pa se storitve opravljajo v državi članici, v kateri je davčni zavezanec identificiran za namene DDV, ampak nima v njej sedeža, je treba te storitve prijaviti v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM.

Primer:

- *Trgovec s sedežem na Nizozemskem ima stalni poslovni enoti v Franciji in Belgiji ter je identificiran za namene DDV v Avstriji, vendar tam nima sedeža.*
- *Trgovec opravlja telekomunikacijske storitve za posameznike v Franciji, Nemčiji in Avstriji iz glavnega sedeža na Nizozemskem.*
- *Poleg tega opravlja telekomunikacijske storitve za posameznike v Franciji in Nemčiji iz stalne poslovne enote v Belgiji.*
- *Trgovec prijavi storitve, opravljene iz glavnega sedeža in stalnih poslovnih enot:*
 - *za stranke v Nemčiji in Avstriji v obračunu, predloženem prek sistema VEM, na Nizozemskem;*
 - *za stranke v Franciji v domačem obračunu DDV v Franciji.*

- b. Poleg tega lahko vsak davčni zavezanec (s sedežem v EU ali brez njega) v okviru te ureditve prijavi **prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti** (vključno s prodajo v državi članici identifikacije in državi članici sedeža).

Primer:

- *Trgovec ima sedež svoje dejavnosti na Cipru in stalno poslovno enoto v Bolgariji. Na Cipru (država članica identifikacije) uporablja unijsko ureditev.*
- *Blago, ki je na Cipru, dobavlja osebam, ki niso davčni zavezanci, v Grčiji in na Cipru. Poleg tega dobavlja blago, ki je v Bolgariji, osebam, ki niso davčni zavezanci, na Cipru in v Bolgariji.*
- *Trgovec v obračunu, predloženem prek sistema VEM, prijavi naslednje*

dobave:

- dobave blaga s Cipra v Grčijo;
- dobave blaga iz Bolgarije na Ciper.

- Dobave blaga s Cipra na Ciper in iz Bolgarije v Bolgarijo je treba prijaviti v zadevnem domačem obračunu DDV na Cipru oziroma v Bolgariji, saj pri tem ne gre za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti.

- c. Davčni zavezanec lahko v okviru unijske ureditve prijavi tudi domače dobave blaga, pri katerih je **domnevni dobavitelj**.

Primer:

Davčni zavezanec s sedežem na Kitajskem prek elektronskega vmesnika proda tablični računalnik (blago) osebi, ki ni davčni zavezanec, v Belgiji. Elektronski vmesnik omogoča dobavo in tako postane domnevni dobavitelj za to dobavo blaga. Tablični računalnik je v Belgiji in se odpošlje stranki v Belgiji (domača dobava; prevoz se začne in konča v Belgiji). Običajno je treba tako domačo dobavo prijaviti v domačem obračunu DDV. Vendar mora domnevni dobavitelj, ki uporablja unijsko ureditev, prijaviti tako dobavo v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM Unije.

V okviru uvozne ureditve davčni zavezanec prijavi prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga v vrednosti največ 150 EUR. Ta prag velja za posamezno pošiljko. Upoštevati je treba, da v okviru uvozne ureditve ni mogoče prijaviti trošarinskih izdelkov.

Preglednica 6: Katere dobave oziroma storitve, opravljene med podjetji in potrošniki, je mogoče prijaviti v okviru posamezne ureditve?

Neunijska ureditev	Unijska ureditev	Uvozna ureditev
Opravljanje storitev	Dobava blaga (vključno s trošarinskim blagom) <ul style="list-style-type: none">• dobava blaga znotraj Unije,• domača dobava blaga, ki jo opravljajo domnevni dobavitelji, in opravljanje storitev: <ul style="list-style-type: none">• opravljanje storitev v državi članici, v kateri izvajalec nima sedeža	Dobava blaga (razen trošarinskega blaga) <ul style="list-style-type: none">• uvoženega s tretjega ozemlja/iz tretje države,• v pošiljkah ≤ 150 EUR

2. Do kdaj je treba predložiti obračun DDV prek sistema VEM?

Davčni zavezanec/posrednik mora državi članici identifikacije elektronsko predložiti obračun DDV prek sistema VEM do konca meseca po koncu davčnega obdobja, na katero se nanaša obračun.

Neunijska ureditev in unijska ureditev	
Davčno obdobje – koledarsko četrletje	Datum predložitve obračuna prek sistema VEM
Q1: od 1. januarja do 31. marca	30. april
Q2: od 1. aprila do 30. junija	31. julij
Q3: od 1. julija do 30. septembra	31. oktober
Q4: od 1. oktobra do 31. decembra	31. januar (naslednjega leta)

Davčno obdobje v okviru uvozne ureditve je en koledarski mesec.

Če je ta datum na konec tedna ali praznik, se rok za predložitev obračuna ne spremeni.

Davčni zavezanec obračuna DDV, predloženega prek sistema VEM, ne sme predložiti pred koncem obračunskega obdobja.

3. Kakšne so posledice, če se obračun DDV prek sistema VEM ne predloži pravočasno?

Če davčni zavezanec/posrednik obračuna ne predloži pravočasno, mu država članica identifikacije izda opomin, s katerim ga pozove, naj predloži obračun. Ta opomin se pošlje elektronsko deseti dan po datumu, ko bi moral biti obračun predložen.

Vse nadaljnje opomine izdajo države članice potrošnje. Ne glede na pojasnila v točki 18 v nadaljevanju se obračun vedno predloži elektronsko državi članici identifikacije. Za morebitno naložitev kazni in stroškov zaradi zapoznele predložitve obračunov je pristojna država članica potrošnje v skladu s svojimi pravili in postopki.

Upoštevati je treba, da se bo v primeru, ko davčni zavezanec prejme opomin za tri zaporedna obračunska obdobja in obračuna ne predloži v desetih dneh od izdaje vsakega od teh opominov, štelo, da je neprenehoma kršil pravila ureditve, zato bo izključen.

Če bo tako ravnal posrednik, bo izbrisan iz identifikacijskega registra in ne bo mogel delovati kot posrednik. Posledično bodo tudi vsi davčni zavezanci, ki jih zastopa, izključeni iz uvozne ureditve, saj brez posrednika ne izpolnjujejo več pogojev za njeno uporabo.

4. Katere informacije je treba vključiti v obračun DDV, predložen prek sistema VEM?

Podrobnosti so navedene v Prilogi III k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2020/194 (v tem dokumentu so navedene v Prilogi 3). V bistvu mora davčni zavezanec za vsako državo članico potrošnje navesti davčno osnovo za dobave oziroma opravljene storitve po standardni in nižji stopnji²² ter znesek DDV po standardni in nižji stopnji. Stopnje DDV za posamezne države članice so objavljene v podatkovni zbirki Davki v Evropi²³.

- V delu 1 obračuna DDV, predloženega prek sistema VEM, so navedene splošne informacije. Enotna sklicna številka je številka, ki jo država članica identifikacije dodeli zadevnemu obračunu DDV.
- V delu 2 obračuna DDV, predloženega prek sistema VEM, so navedene specifične informacije v zvezi z vsako državo članico potrošnje.

Del 2 se nanaša na informacije v zvezi z opravljeno dobavo oziroma opravljenimi storitvami po posameznih državah članicah potrošnje, v katerih je treba plačati DDV. Če davčni zavezanec dobavlja blago oziroma opravlja storitve v različnih državah članicah potrošnje, bo moral izpolniti del 2 obračuna DDV, predloženega prek sistema VEM, za vsako državo članico potrošnje posebej.

Za neunijsko ureditev in uvozno ureditev to vključuje vse dobave oziroma opravljene storitve po posamezni državi članici potrošnje.

Za unijsko ureditev:

- dela 2a in 2b se nanašata na dobave oziroma storitve, opravljene iz države članice identifikacije v navedeni državi članici potrošnje. V delu 2a se prijavijo storitve, opravljene iz države članice identifikacije in stalnih poslovnih enot zunaj EU v navedeni državi članici potrošnje, del 2b pa na dobave blaga, odposlanega iz države članice identifikacije v navedeno državo članico potrošnje;
 - dela 2c in 2d se nanašata na dobave oziroma storitve, opravljene iz države članice, ki ni država članica identifikacije. Del 2c vsebuje storitve, opravljene iz stalnih poslovnih enot, ki niso v državi članici identifikacije, v navedeni državi članici potrošnje, del 2d pa se nanaša na dobave blaga, odposlanega iz države članice, ki ni država članica identifikacije;
 - del 2e vsebuje zbirne podatke o vseh dobavah oziroma storitvah (deli 2a–d), opravljenih v navedeni državi članici potrošnje.
- V delu 3 obračuna DDV, predloženega prek sistema VEM, so navedeni popravki prejšnjih obračunov DDV. Popravki morajo vključevati davčno

²² V nekaterih primerih je treba v obračunu DDV uporabiti več kot dve stopnji DDV, npr. če je država članica med obračunskim obdobjem spremenila zadevno stopnjo DDV.

²³ https://ec.europa.eu/taxation_customs/economic-analysis-taxation/taxes-europe-database-tedb_en.

obdobje, na katero se nanašajo, zadevno državo članico potrošnje in skupni znesek DDV na podlagi popravkov. Razlika med standardno in nižjo stopnjo DDV ali blagom in storitvami se ne upošteva.

- Del 4 obračuna DDV, predloženega prek sistema VEM, se nanaša na saldo dolgovanega DDV za vsako državo članico potrošnje, ki temelji na vsoti dolgovanega DDV za dobave oziroma storitve, opravljene v obračunskem obdobju, in morebitnih popravkih podatkov, prijavljenih v prejšnjih obračunih DDV, po posameznih državah članicah potrošnje. Če je saldo za eno državo članico potrošnje negativen, se ne bo upošteval pri skupnem znesku dolgovanega DDV v drugih državah članicah potrošnje (del 5), zato se z njim ne zniža skupni znesek DDV, ki ga je treba plačati.
- Del 5 obračuna DDV, predloženega prek sistema VEM, vsebuje skupni znesek dolgovanega DDV za vse države članice potrošnje.

5. Katere informacije mora davčni zavezanec navesti v obračunu DDV v okviru unijske ureditve (del 2d), če dobavlja blago, ki je v državi članici, v kateri nima identifikacijske številke za DDV in v kateri se mu ni treba identificirati za namene DDV?

Dobavitelj, ki prodaja blago na daljavo znotraj Skupnosti in uporablja unijsko ureditev za prijavo navedene prodaje, uporabi del 2a za blago, ki ga odpošilja/prevaža iz države članice identifikacije, in del 2d za blago, ki ga odpošilja/prevaža iz države članice, ki ni država članica identifikacije. V obračunu DDV (delu 2d) mora navesti identifikacijsko številko za DDV države članice, iz katere se blago odpošlje. V večini primerov ima identifikacijsko številko za DDV v tej državi članici, ker ima v njej sedež ali ker je ali bi moral biti v njej identificiran za namene DDV (npr. zaradi dobave, ki jo opravlja v tej državi članici).

V redkih primerih, v katerih v tej državi članici nima identifikacijske številke za DDV in se mu ni treba identificirati za namene DDV, lahko izjemoma navede kodo države članice, iz katere se blago pošilja. To velja v primerih, kadar ima dobavitelj zalogo blaga v državi članici, v kateri ni identificiran za namene DDV.

Opomba: To se **ne** uporablja v naslednjem primeru:

Dobavitelj A s sedežem v državi članici 1 prodaja blago stranki v državi članici 2. Dobavitelj A nima blaga na zalogi, ampak ga kupuje od dobavitelja B v državi članici 3 (v kateri dobavitelj A nima niti sedeža niti ni identificiran za namene DDV), pri čemer dobavitelj B po naročilu dobavitelja A pošilja blago neposredno stranki v državi članici 2. V tem primeru se dobava blaga od dobavitelja A do stranke šteje za dobavo blaga brez prevoza, zato ne izpolnjuje pogojev za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti.

6. Kako moram prijaviti dobavo blaga, pri kateri sem domnevni dobavitelj?

Unijska ureditev: Davčni zavezanec lahko dobavo blaga, pri kateri je domnevni dobavitelj, prijavi v okviru unijske ureditve. Upoštevati je treba, da mora v nasprotju z „običajnim“ dobaviteljem v okviru te ureditve prijaviti tudi domačo dobavo blaga, pri kateri je domnevni dobavitelj. Če domnevni dobavitelj nima sedeža niti ni identificiran

za namene DDV v državi članici, iz katere se blago odpošilja ali prevaža, lahko namesto identifikacijske številke za DDV navede kodo te države članice.

Uvozna ureditev: Davčni zavezanec lahko v okviru uvozne ureditve prijavi vso prodajo uvoženega blaga na daljavo, pri kateri je domnevni dobavitelj.

Upoštevati je treba, da lahko domnevni dobavitelj uporabi posebno ureditev tudi za „lastno“ dobavo blaga in opravljanje storitev. Če je registriran za eno od ureditev, v obračunu DDV v okviru zadevne ureditve prijavi „lastno“ dobavo oziroma opravljene storitve in dobavo oziroma opravljene storitve, pri katerih je domnevni dobavitelj. Za isto ureditev se ne more registrirati dvakrat.

7. Katerih informacij **ni** treba vključiti v obračun DDV, predložen prek sistema VEM?

Če davčni zavezanec v obračunskem obdobju v posamezni državi članici potrošnje ni opravljal dobave oziroma storitev v okviru sistema VEM, mu te države članice potrošnje ni treba vključiti v obračun DDV, predložen prek sistema VEM, ne glede na to, ali je v preteklosti dobavljal blago ali opravljal storitve v tej državi članici potrošnje. Morda pa bo to državo članico vključil v del s popravki (del 3).

Primer:

Davčni zavezanec s sedežem v Nemčiji v prvem četrtletju opravi storitve v Italiji in na Poljskem ter dvakrat izpolni del 2a obračuna DDV (unijska ureditev), tj. enkrat za storitve, ki jih je opravil v Italiji, in enkrat za storitve, ki jih je opravil na Poljskem. V naslednjem četrtletju isti davčni zavezanec storitve opravlja le v Italiji. Tokrat mora izpolniti del 2a obračuna DDV (unijska ureditev) le enkrat, tj. za storitve, opravljene v Italiji. V delu 2a obračuna mu ni treba navesti, da na Poljskem ni opravljal storitev.

Poleg tega se dobava blaga oziroma opravljanje storitev, ki so oproščene v državi članici potrošnje, ne smejo vključiti v obračun DDV, predložen prek sistema VEM. To velja za vso oproščeno blago oziroma vse oproščene storitve ne glede na to, ali lahko dobavitelj oziroma izvajalec uveljavlja odbitek vstopnega DDV. Rezultat je pri dobavah oziroma opravljenih storitvah, za katere se uporabi tako imenovana ničelna stopnja, enak kot pri oproščenem blagu oziroma storitvah, v zvezi s katerimi velja pravica do odbitka vstopnega DDV, zato prav tako niso vključene v obračun DDV, predložen prek sistema VEM.

8. Kaj je enotna sklicna številka?

Potem ko davčni zavezanec/posrednik predloži obračun DDV prek sistema VEM, mu bo sporočena enotna sklicna številka navedenega obračuna. To je številka, na katero se mora davčni zavezanec/posrednik sklicevati pri izvedbi ustreznega plačila. Številko sestavljajo koda države članice identifikacije, individualna identifikacijska številka za DDV davčnega zavezanca in ustrezno obračunsko obdobje.

9. Ali lahko davčni zavezanec v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM, uveljavlja pobot DDV na poslovne stroške, nastale v državi članici potrošnje?

Ne. DDV na poslovne stroške, nastale v državi članici potrošnje, ni mogoče pobotati z opravljenimi dobavami oziroma storitvami, prijavljenimi v obračunu DDV,

predloženem prek sistema VEM. Te stroške je treba uveljavljati prek elektronskega mehanizma za vračilo DDV (v skladu z Direktivo Sveta 2008/9/ES) ali po postopku, ki ga ureja trinajsta direktiva o DDV (Direktiva Sveta 86/560/EGS), ali prek domačega obračuna DDV, če je davčni zavezanec registriran (vendar nima sedeža) v državi članici potrošnje.

10. Kakšen je postopek, če v posameznem obračunskem obdobju ni bila opravljena nobena dobava ali storitev v nobeni državi članici potrošnje?

Če davčni zavezanec v posameznem obračunskem obdobju v EU ne opravi nobenih dobav ali storitev v okviru sistema VEM in mu ni treba izvesti popravkov prejšnjih obračunov DDV, mora predložiti „nični obračun“.

„Nični obračun“ v praksi pomeni naslednje:

Davčni zavezanec (ali posrednik, ki deluje za njegov račun) mora navesti individualno identifikacijsko številko za DDV, ki mu jo je dodelila država članica identifikacije, davčno obdobje, skupni znesek dolgovanega DDV (= nič) in skupni znesek DDV na podlagi popravkov prejšnjih obračunov (= nič).

Če uporablja uvozno ureditev in je imenoval posrednika, je treba navesti tudi identifikacijsko številko posrednika (da lahko deluje kot posrednik).

11. Ali lahko davčni zavezanec/posrednik popravi obračun?

Obračun DDV je mogoče popraviti kadar koli pred predložitvijo.

Če je bil obračun DDV že predložen, je treba popravke obračunov DDV, ki se nanašajo na davčna obdobja po 1. juliju 2021, vnesti v poznejšem obračunu DDV.

Popravke obračunov DDV, ki se nanašajo na davčna obdobja do vključno 30. junija 2021, je treba izvesti s popravkom izvirnega obračuna DDV. To je pomembno samo za obračune, predložene prek sistema mini VEM (mini sistem „vse na enem mestu“), tj. za opravljanje telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev za osebe, ki niso davčni zavezanci (neunijska in unijska ureditev).

Država članica identifikacije bo davčnim zavezancem/posrednikom omogočila, da popravke obračunov DDV, predloženih prek sistema VEM, izvedejo elektronsko v treh letih po datumu, ko so morali predložiti prvotni obračun²⁴. Vse dodatne zneske, dolgovane državam članicam potrošnje, plača davčni zavezanec državi članici identifikacije, ki jih nato razdeli. Vendar lahko država članica potrošnje v skladu s svojimi nacionalnimi pravili sprejme popravke tudi po izteku tega triletnega obdobja, v takem primeru pa mora davčni zavezanec državo članico potrošnje kontaktirati neposredno. Takšni popravki niso del sistema VEM.

Dolgovani DDV za opravljene dobave oziroma storitve, prijavljene v obračunu DDV za državo članico potrošnje, se pobota z morebitnimi popravki prejšnjih obračunov

²⁴ To velja tudi, če je davčni zavezanec medtem prenehal uporabljati ureditev.

DDV, navedenimi v tem obračunu DDV za isto državo članico potrošnje. Če je saldo enak nič, davčnemu zavezancu v zvezi s tem obračunom DDV ni treba plačati DDV za to državo članico potrošnje. Če je saldo večji od nič in davčni zavezanec dolguje DDV, mora plačati ta dolgovani znesek (razliko med dolgovanim DDV za opravljene dobave oziroma storitve in popravki iz prejšnjih davčnih obdobj). Če je saldo negativen in je davčni zavezanec plačal previsok znesek DDV, mu država članica potrošnje povrne preplačani znesek. Negativni znesek za eno državo članico potrošnje se nikoli ne pobota z dolgovanim zneskom DDV za drugo državo članico potrošnje.

Primer 1:

Davčni zavezanec uporablja neunijsko ureditev v Nemčiji (država članica identifikacije).

Za Q1/2023 (sedanje četrletje) prijavi 200 EUR na Poljskem (država članica potrošnje). Poleg tega za Q4/2022 izvede negativni popravek v znesku 50 EUR za Poljsko. Ob upoštevanju popravka za prejšnje četrletje je saldo dolgovanega DDV za sedanje četrletje: 200 EUR – 50 EUR = 150 EUR. Davčni zavezanec bo moral plačati 150 EUR za Poljsko.

Obračun DDV za Q1/2023:

<i>Storitve, opravljene v državi članici potrošnje, tj. na Poljskem</i>	<i>200 EUR</i>
<i>Popravki za državo članico potrošnje, tj. Poljsko (Q4/2022)</i>	<i>–50 EUR</i>
<i>Saldo dolgovanega DDV za državo članico potrošnje, tj. Poljsko</i>	<i>150 EUR</i>

Primer 2:

Davčni zavezanec uporablja neunijsko ureditev v Nemčiji (država članica identifikacije).

Za Q1/2023 (sedanje četrletje) prijavi 100 EUR na Poljskem (država članica potrošnje). Poleg tega za Q4/2022 izvede negativni popravek v znesku 150 EUR za Poljsko. Ob upoštevanju popravka za prejšnje četrletje je saldo dolgovanega DDV za sedanje četrletje: 100 EUR – 150 EUR = –50 EUR. Davčnemu zavezancu ni treba plačati ničesar za Poljsko. Poljska mora davčnemu zavezancu neposredno povrniti znesek v višini 50 EUR.

Obračun DDV za Q1/2023:

<i>Storitve, opravljene v državi članici potrošnje, tj. na Poljskem</i>	<i>100 EUR</i>
<i>Popravki za državo članico potrošnje, tj. Poljsko (Q4/2022)</i>	<i>–150 EUR</i>
<i>Saldo dolgovanega DDV za državo članico potrošnje, tj. Poljsko</i>	<i>0 EUR</i>
<i>Znesek, ki ga mora povrniti Poljska</i>	<i>50 EUR</i>

Primer 3:

Davčni zavezanec uporablja neunijsko ureditev v Nemčiji (država članica identifikacije).

Za Q1/2023 (sedanje četrletje) prijavi 100 EUR na Poljskem (država članica potrošnje). Poleg tega za Q4/2022 izvede negativni popravek v znesku 100 EUR za Poljsko. Ob upoštevanju popravka za prejšnje četrletje je saldo dolgovanega DDV za sedanje četrletje: 100 EUR – 100 EUR = 0 EUR. Davčnemu zavezancu ni treba plačati ničesar za Poljsko.

Obračun DDV za Q1/2023:

<i>Storitve, opravljene v državi članici potrošnje, tj. na Poljskem</i>	<i>100 EUR</i>
<i>Popravki za državo članico potrošnje, tj. Poljsko (Q4/2022)</i>	<i>-100 EUR</i>
<i>Saldo dolgovanega DDV za državo članico potrošnje, tj. Poljsko</i>	<i>0 EUR</i>

12. Kakšen je postopek, če je v poznejšem četrtletju/mesecu izdan dobropis?

Če je izdan dobropis, je treba popraviti obračun DDV, predložen prek sistema VEM, za obdobje, v katerem je bilo prijavljeno opravljanje dobav oziroma storitev.

13. Ali lahko davčni zavezanec predloži negativen obračun?

Del obračuna DDV, ki se nanaša na dobave oziroma storitve, opravljene v zadevnem obračunskem obdobju (del 2a), ne more biti negativen. Lahko pa je negativen del v zvezi s popravki (del 3). Saldo dolgovanega DDV za državo članico potrošnje (del 4) je torej lahko negativen, skupni znesek dolgovanega DDV za vse države članice potrošnje (del 5) pa ne.

14. Kdo ima dostop do informacij iz obračuna DDV, predloženega prek sistema VEM?

Država članica identifikacije hrani informacije iz obračuna DDV, predloženega prek sistema VEM, v svoji zbirki podatkov, do katere lahko dostopajo ustrezni organi vseh drugih držav članic. Poleg tega država članica identifikacije pošlje obračun DDV vsem državam članicam potrošnje.

15. V kateri valuti je treba pripraviti obračun DDV, predložen prek sistema VEM?

V obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM, je treba uporabiti eno valuto. Na splošno bi ga bilo treba pripraviti v eurih. Vendar lahko države članice, ki niso uvedle eura, zahtevajo, da se v obračunu DDV uporabi njihova nacionalna valuta. Če so bile dobave oziroma storitve zaračunane v drugih valutah, davčni zavezanec ali njegov posrednik za pripravo obračuna DDV uporabi menjalni tečaj, ki ga je Evropska centralna banka objavila zadnji dan davčnega obdobja.

Kadar država članica identifikacije, ki zahteva, da se v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM, uporabi nacionalna valuta, pošlje obračun DDV drugim državam članicam, mora znesek najprej pretvoriti v eure z uporabo menjalnega tečaja, ki ga je Evropska centralna banka objavila zadnji dan davčnega obdobja.

16. Ali je mogoče obračun DDV, predložen prek sistema VEM, shraniti, če postopek izpolnjevanja ni v celoti zaključen?

Da. Spletni portali držav članic omogočajo, da davčni zavezanec shrani obračun DDV, predložen prek sistema VEM, in ga dokonča pozneje.

17. Ali je prenos elektronske datoteke dovoljen?

Da, spletni portali držav članic omogočajo nalaganje podatkov iz obračuna DDV, predloženega prek sistema VEM, s prenosom elektronske datoteke.

18. Kakšen je postopek, če obračun DDV ni bil predložen prek sistema VEM?

Če obračun DDV ni bil predložen prek sistema VEM do konca meseca po davčnem obdobju (rok za predložitev), država članica identifikacije deseti dan po roku za predložitev izda opomin in o tem obvesti druge države članice.

Za vse naknadne opomine in ukrepe, sprejete za odmero in pobiranje DDV, je pristojna zadevna država članica potrošnje.

Ne glede na morebitne opomine, ki jih izdajo države članice potrošnje, lahko davčni zavezanec tri leta po datumu, na katerega bi moral predložiti obračun, predloži obračun državi članici identifikacije. Če davčni zavezanec obračun predloži po tem datumu, se ta predloži neposredno zadevnim državam članicam potrošnje.

Del 3 – Plačila

Ozadje

Davčni zavezanec plača dolgovani DDV državi članici identifikacije, pri čemer plača skupni znesek na podlagi obračuna DDV (tj. za vse države članice potrošnje). Država članica identifikacije nato razdeli ustrezne zneske različnim državam članicam potrošnje.

Podrobnosti

1. Kako davčni zavezanec/njegov posrednik izvede potrebna plačila svoji državi članici identifikacije?

Država članica identifikacije določi, kako mora davčni zavezanec ali njegov posrednik (uvozna ureditev) izvesti plačilo. Plačilo mora vključevati sklic na ustrezní obračun DDV, predložen prek sistema VEM (tj. enotno sklicno številko, ki jo dodeli država članica identifikacije).

2. Do kdaj mora davčni zavezanec plačati neporavnani DDV?

Plačilo je treba izvesti, ko se predloži obračun DDV prek sistema VEM, pri čemer je treba navesti sklic na enotno sklicno številko zadevnega obračuna. Če se plačilo ne izvede ob predložitvi obračuna, ga je treba izvesti najpozneje do roka za predložitev obračuna. To pomeni najpozneje do konca meseca po koncu davčnega obdobja, na katero se obračun nanaša.

Davčni zavezanec mora upoštevati, da se plačilo šteje za izvedeno, ko je prikazano na bančnem računu države članice identifikacije. Poleg tega država članica identifikacije za plačila v okviru sistema VEM ne more omogočati načrtov plačil ali podobnih mehanizmov za odložena plačila. O tem se je mogoče dogovoriti le neposredno z zadevno državo članico potrošnje.

3. Kakšen je postopek, če plačilo ni izvedeno?

Če davčni zavezanec/posrednik ne izvede plačila ali ne plača celotnega zneska, mu država članica identifikacije deseti dan po roku za plačilo elektronsko pošlje opomin.

Upoštevati je treba, da se bo v primeru, ko davčni zavezanec/posrednik prejme opomin države članice identifikacije za tri zaporedna četrtletja in v desetih dneh od izdaje vsakega od teh opominov ne plača celotnega zneska DDV, štelo, da je neprenehoma kršil pravila ureditve, zato bo izključen/izbrisan, razen če so neporavnani zneski za posamezna davčna obdobja nižji od 100 EUR.

4. Kakšen je postopek, če davčni zavezanec/posrednik še vedno ne plača dolgovanega DDV?

Za nadaljnje opomine in ukrepe, sprejete za pobiranje DDV, je pristojna država članica potrošnje. Če država članica potrošnje pošlje opomin, davčni zavezanec/posrednik neporavnane DDV ne more več plačati državi članici identifikacije, ampak ga mora plačati neposredno državi članici potrošnje. Kadar ga davčni zavezanec kljub temu plača državi članici identifikacije, tega zneska država članica identifikacije ne bo posredovala državi članici potrošnje, ampak ga bo vrnila davčnemu zavezancu/posredniku.

Morebitna naložitev kazni in stroškov zaradi plačilne zamude je zunaj področja uporabe sistema VEM, zanjo pa je pristojna država članica potrošnje v skladu s svojimi pravili in postopki.

5. Kakšen je postopek v primeru preplačanega zneska DDV?

Preplačilo se lahko pojavi v dveh primerih:

- Ko država članica identifikacije prejme plačilo, se to primerja z obračunom DDV. Če država članica identifikacije ugotovi, da je znesek, ki ga je plačal davčni zavezanec, višji od zneska, navedenega v obračunu DDV, mu povrne preplačani znesek v skladu z nacionalno zakonodajo in postopki.
- Če davčni zavezanec ugotovi, da je bila v obračunu DDV storjena napaka in izvede popravek v poznejšem obračunu DDV, na podlagi katerega nastane preplačilo za državo članico potrošnje, država članica potrošnje vrne preplačani znesek neposredno davčnemu zavezancu v skladu z nacionalno zakonodajo in postopki (če se država članica potrošnje strinja s popravkom).

Čeprav o tem odločajo nacionalne uprave, Komisija priporoča, da se preplačani zneski davčnim zavezancem povrnejo v 30 dneh po odločitvi davčne uprave o soglasju k popravku. Povračilo se lahko pobota tudi z drugimi obveznostmi do zadevne države članice potrošnje, če njena nacionalna zakonodaja to dovoljuje.

6. Kakšen je postopek, če davčni zavezanec/posrednik popravi prejšnji obračun DDV, predložen prek sistema VEM, tako da je iz njega razvidno preplačilo eni državi članici in prenizko plačilo drugi državi članici v enakem znesku?

Preplačil in prenizkih plačil različnim državam članicam potrošnje ni mogoče pobotati. Država članica potrošnje, ki je prejela preplačilo, mora povrniti znesek neposredno davčnemu zavezancu (razliko med dolgovanim DDV za opravljene dobave oziroma storitve, prijavljene v sedanjem davčnem obdobju, in popravki prejšnjih obračunov DDV za isto državo članico potrošnje) na podlagi informacij v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM. Davčni zavezanec mora dolgovan DDV državi članici, ki ji je bil nakazan prenizek znesek, plačati prek sistema VEM ob izvedbi popravka. Kadar država članica identifikacije prejme znesek na podlagi obračuna DDV, za katerega se pozneje ugotovi, da je nepravilen (npr. zaradi popravka, ki ga prejme od davčnega zavezanca), in ta država članica identifikacije zadevnega zneska še ni razdelila državam članicam potrošnje, država članica identifikacije preplačani znesek povrne neposredno zadevnemu davčnemu zavezancu.

7. Povezovanje plačila in obračuna DDV, predloženega prek sistema VEM, z uporabo enotne sklicne številke

Vsak obračun DDV, predložen prek sistema VEM, ima enotno sklicno številko, zato se je treba pri plačilu navesti sklic na to številko. Če davčni zavezanec/posrednik izvede plačilo, ne da bi navedel sklic na to številko, ali če sklicna številka ne ustreza nobenemu neporavnemu obračunu DDV, predloženemu prek sistema VEM, lahko država članica identifikacije sprejme ukrepe za razjasnitev zadeve. Če se zadeva ne reši, se plačani znesek vrne davčnemu zavezancu/posredniku, pri čemer se bo štelo, da je plačilo izvedel z zamudo, če ne bo spoštoval roka za ponovno izvedbo plačila.

Del 4 – Razno

Evidence

1. Katere evidence mora voditi davčni zavezanec/posrednik?

Vsebina evidenc, ki jih mora voditi davčni zavezanec, je določena v Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 282/2011 (člen 63c). Ta vključuje splošne informacije, kot so država članica potrošnje, za katero se opravlja dobava oziroma storitev, vrsta opravljene dobave oziroma storitve, datum opravljanja dobave oziroma storitve in znesek DDV, ki ga je treba plačati, pa tudi bolj specifične informacije, kot so podatki o morebitnih predplačilih in informacije, ki se uporabljajo za določitev kraja, kjer ima stranka sedež, stalno prebivališče ali običajno prebivališče.

2. Kako dolgo je treba hraniti evidence?

Te evidence je treba hraniti deset let od konca leta, v katerem je bila izvedena transakcija, ne glede na to, ali je davčni zavezanec prenehal uporabljati ureditev ali ne.

3. Kako davčni zavezanec/posrednik da te evidence na voljo davčnemu organu?

Državi članici identifikacije ali kateri koli državi članici potrošnje je treba na zahtevo nemudoma zagotoviti dostop do teh evidenc v elektronski obliki. Da bi država članica potrošnje pridobila evidence, ki jih hrani davčni zavezanec ali posrednik, mora najprej predložiti zahtevo državi članici identifikacije. Navedena država članica zagotovi informacije o tem, kako je treba v praksi ravnati, kadar se od davčnega zavezanca/posrednika zahtevajo evidence.

Upoštevati je treba, da se bo v primeru, da se evidence ne dajo na voljo v enem mesecu po prejemu opomina države članice identifikacije, štelo, da so bila neprenehoma kršena pravila v zvezi z ureditvijo, posledica tega pa bo izključitev iz ureditve.

Izdajanje računov

V zvezi z računi se uporabljajo pravila, predstavljena v nadaljevanju. Za več informacij glej tudi [pojasnila na spletnem naslovu https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/ressources_en](https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/ressources_en).

Preglednica 7: Pravila o izdajanju računov

Neunijska ureditev	Unijska ureditev	Uvozna ureditev
<p>Na splošno izvajalec nima obveznosti izdajanja računa.</p> <p>Če se dobavitelj oziroma izvajalec odloči izdati račun, se uporabljajo pravila države članice identifikacije.</p>	<p>Dobavitelj oziroma izvajalec nima obveznosti izdajanja računa.</p> <p>Če se dobavitelj oziroma izvajalec odloči izdati račun, se uporabljajo pravila države članice identifikacije.</p> <p>Dobavitelj mora izdati račun za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, če ne uporabi unijske ureditve.</p>	<p>Na splošno dobavitelj nima obveznosti izdajanja računa.</p> <p>Če se dobavitelj oziroma izvajalec odloči izdati račun, se uporabljajo pravila države članice identifikacije.</p>

Odpis slabih terjatev

1. Kakšen je postopek, če država članica potrošnje ponudi odpis slabih terjatev? Kako se to obračuna v okviru sistema VEM?

Če stranka ne plača davčnemu zavezancu, je lahko ta davčni zavezanec upravičen do odpisa slabih terjatev. V takšnih primerih je treba ustrezno zmanjšati davčno osnovo. V okviru sistema VEM mora davčni zavezanec vnesti popravek davčne osnove v naslednjem obračunu, predloženem prek sistema VEM, kot bi vnesel vsak drugi popravek. Država članica potrošnje lahko preveri ta popravek, da se prepriča, ali je v skladu z nacionalnimi pravili.

Priloga 1 – Zakonodaja

- Direktiva Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (kakor je bila spremenjena z direktivama Sveta (EU) 2017/2455 in (EU) 2019/1995 ter Sklepom Sveta (EU) 2020/1109);
- Direktiva Sveta 2009/132/ES o določitvi področja uporabe 143(b) in (c) Direktive 2006/112/ES glede oprostitve davka na dodano vrednost na končni uvoz določenega blaga (kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2017/2455);
- Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (kakor je bila spremenjena z uredbama Sveta (EU) 2017/2454 in (EU) 2020/1108);
- Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (kakor je bila spremenjena z izvedbenimi uredbami Sveta (EU) 2017/2459, (EU) 2019/2026 in (EU) 2020/1112);
- Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/194 z dne 12. februarja 2020 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, prodajajo blago na daljavo in ali opravljajo nekatere domače dobave blaga (kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2020/1318);
- poleg tega je Stalni odbor za upravno sodelovanje sprejel funkcionalne in tehnične specifikacije.

Priloga 2 – Podatki o registraciji

Stolpec A	Stolpec B	Stolpec C	Stolpec D	Stolpec E
Št. polja	Neunijska ureditev	Unijska ureditev	Uvozna ureditev (identifikacija davčnega zavezanca)	Uvozna ureditev (identifikacija posrednika)
1	individualna identifikacijska številka za DDV, ki jo dodeli država članica identifikacije v skladu s členom 362 Direktive 2006/112/ES ⁽¹⁾	individualna identifikacijska številka za DDV, ki jo dodeli država članica identifikacije v skladu s členom 369d Direktive 2006/112/ES, vključno s kodo države	individualna identifikacijska številka za DDV, ki jo dodeli država članica identifikacije v skladu s členom 369q(1) ali (3) Direktive 2006/112/ES ⁽²⁾	individualna identifikacijska številka, ki jo dodeli država članica identifikacije v skladu s členom 369q(2) Direktive 2006/112/ES ⁽³⁾
1a			če davčnega zavezanca zastopa posrednik, individualna identifikacijska številka tega posrednika, dodeljena v skladu s členom 369q(2) Direktive 2006/112/ES	
2	nacionalna davčna številka		nacionalna davčna številka ⁽⁴⁾	
2a			identifikacijska številka za DDV, če obstaja	identifikacijska številka za DDV
3	ime družbe	ime družbe	ime družbe	ime družbe
4	tržna imena družbe, če se razlikujejo od njenega imena	tržna imena družbe, če se razlikujejo od njenega imena	tržna imena družbe, če se razlikujejo od njenega imena	tržna imena družbe, če se razlikujejo od njenega imena
5	poln poštni naslov družbe ⁽⁵⁾	poln poštni naslov družbe ⁽⁵⁾	poln poštni naslov družbe ⁽⁵⁾	poln poštni naslov družbe ⁽⁵⁾

6	država, v kateri ima davčni zavezanec sedež	država, v kateri ima davčni zavezanec sedež, če je to zunaj Unije	država, v kateri ima davčni zavezanec sedež	država članica, v kateri ima posrednik sedež, ali, če nima sedeža v Uniji, država članica, v kateri ima posrednik stalno poslovno enoto in v kateri prijavi uporabo uvozne ureditve za račun enega ali več davčnih zavezancev, ki jih zastopa
7	elektronski naslov davčnega zavezanca	elektronski naslov davčnega zavezanca	elektronski naslov davčnega zavezanca	elektronski naslov posrednika
8	spletna mesta davčnega zavezanca	spletna mesta davčnega zavezanca, če obstajajo	spletna mesta davčnega zavezanca	
9	kontaktna oseba	kontaktna oseba	kontaktna oseba	kontaktna oseba
10	telefonska številka	telefonska številka	telefonska številka	telefonska številka
11	številka IBAN ali OBAN	številka IBAN	številka IBAN ⁽⁶⁾	številka IBAN ⁽⁷⁾
12	številka BIC ⁽⁸⁾	številka BIC ⁽⁸⁾	številka BIC ⁽⁶⁾ ⁽⁸⁾	številka BIC ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾
13.1		individualne identifikacijske številke za DDV ali, če te niso na voljo, davčne sklicne številke, ki jih dodelijo države članice, v katerih ima davčni zavezanec stalne poslovne enote, razen države članice identifikacije, ter države članice, iz katerih se blago odpošlje ali odpelje, razen države članice identifikacije ⁽⁹⁾ oznaka, ali ima davčni zavezanec	individualne identifikacijske številke za DDV ali, če te niso na voljo, davčne sklicne številke, ki jih dodelijo države članice, v katerih ima davčni zavezanec stalne poslovne enote, razen države članice identifikacije ⁽⁹⁾	individualne identifikacijske številke za DDV ali, če te niso na voljo, davčne sklicne številke, ki jih dodelijo države članice, v katerih ima posrednik stalne poslovne enote, razen države članice identifikacije ⁽⁹⁾

		stalno poslovno enoto v tej državi članici ⁽¹⁴⁾		
14.1		poln poštni naslov in tržno ime stalnih poslovnih enot in krajev, iz katerih se blago odpošlje ali odpelje, v državah članicah, razen tistih v državi članici identifikacije ⁽¹⁰⁾	poln poštni naslov in tržno ime stalnih poslovnih enot v državah članicah, razen tistih v državi članici identifikacije ⁽¹⁰⁾	poln poštni naslov in tržno ime stalnih poslovnih enot v državah članicah, razen tistih v državi članici identifikacije ⁽¹⁰⁾
15.1		identifikacijske številke za DDV, ki jih dodelijo države članice za davčne zavezance, ki nimajo sedeža ⁽¹¹⁾		
16.1	elektronska izjava, da davčni zavezanec nima sedeža v Uniji	elektronska izjava, da davčni zavezanec nima sedeža v Uniji		
16.2		oznaka, ali je davčni zavezanec elektronski vmesnik iz člena 14a(2) Direktive 2006/112/ES ⁽¹⁴⁾		
17	datum začetka uporabe ureditve ⁽¹²⁾	datum začetka uporabe ureditve ⁽¹²⁾	datum začetka uporabe ureditve ⁽¹³⁾	
18	datum vloge davčnega zavezanca za registracijo v okviru posebne ureditve	datum vloge davčnega zavezanca za registracijo v okviru posebne ureditve	datum vloge davčnega zavezanca ali posrednika, ki deluje za njegov račun, za registracijo v okviru posebne ureditve	datum vloge za registracijo kot posrednik
19	datum odločitve v zvezi z registracijo, ki jo sprejme država članica identifikacije	datum odločitve v zvezi z registracijo, ki jo sprejme država članica identifikacije	datum odločitve v zvezi z registracijo, ki jo sprejme država članica identifikacije	datum odločitve v zvezi z registracijo, ki jo sprejme država članica identifikacije
20		oznaka, ali je davčni		

		zavezanec del skupine zavezancev za plačilo DDV ⁽¹⁴⁾		
21	individualne identifikacijske številke za DDV, ki jih dodeli država članica identifikacije v skladu s členi 362, 369d ali 369q Direktive 2006/112/E S, če je davčni zavezanec pred tem uporabljal katero od navedenih ureditev ali pa jih trenutno uporablja	individualne identifikacijske številke za DDV, ki jih dodeli država članica identifikacije v skladu s členi 362, 369d ali 369q Direktive 2006/112/E S, če je davčni zavezanec pred tem uporabljal katero od navedenih ureditev ali pa jih trenutno uporablja	individualne identifikacijske številke za DDV, ki jih dodeli država članica identifikacije v skladu s členi 362, 369d ali 369q Direktive 2006/112/E S, če je davčni zavezanec pred tem uporabljal katero od navedenih ureditev ali pa jih trenutno uporablja	številke posrednika, ki jih dodeli država članica identifikacije v skladu s členom 369q(2) Direktive 2006/112/E S, če je oseba že prej delovala kot posrednik

- ⁽¹⁾ Upoštevati je treba obliko zapisa: EUxxxxyyyyz, pri čemer xxx pomeni trimestno številčno kodo ISO države članice identifikacije, yyyyy pomeni petmestno številko, ki jo dodeli država članica identifikacije, z pa pomeni kontrolno številko.
- ⁽²⁾ Upoštevati je treba obliko zapisa: IMxxxxyyyyz, pri čemer xxx pomeni trimestno številčno kodo ISO države članice identifikacije, yyyyy pomeni šestmestno številko, ki jo dodeli država članica identifikacije, z pa pomeni kontrolno številko.
- ⁽³⁾ Upoštevati je treba obliko zapisa: INxxxxyyyyz, pri čemer xxx pomeni trimestno številčno kodo ISO države članice identifikacije, yyyyy pomeni šestmestno številko, ki jo dodeli država članica identifikacije, z pa pomeni kontrolno številko.
- ⁽⁴⁾ Obvezno, če v polju 2a ni navedena identifikacijska številka za DDV.
- ⁽⁵⁾ Navesti je treba poštno številko, če obstaja.
- ⁽⁶⁾ Kadar davčnega zavezanca ne zastopa posrednik.
- ⁽⁷⁾ Kadar davčnega zavezanca zastopa posrednik.
- ⁽⁸⁾ Številka BIC ni obvezna.
- ⁽⁹⁾ Če je stalnih poslovnih enot ali držav članic, iz katerih se blago odpošlje ali odpelje, več, uporabite polja 13.1, 13.2 itd.
- ⁽¹⁰⁾ Če je stalnih poslovnih enot in/ali krajev, iz katerih se blago odpošlje ali odpelje, več, uporabite polja 14.1, 14.2 itd.
- ⁽¹¹⁾ Če države članice dodelijo več kot eno identifikacijsko številko DDV za davčne zavezance, ki nimajo sedeža, uporabite polja 15.1, 15.2 itd.
- ⁽¹²⁾ To je lahko v nekaterih omejenih primerih pred datumom registracije za ureditev.
- ⁽¹³⁾ Datum začetka uporabe ureditve je enak datumu iz polja 19 stolpca D, v primeru predhodne registracije v skladu s tretjim odstavkom člena 2 Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2019/2026 pa ne more biti zgodnejši od 1. julija 2021.
- ⁽¹⁴⁾ V tem polju označite odgovor da/ne.

Priloga 3 – Podatki o obračunu, predloženem prek sistema VEM

Del 1: Splošne informacije			
Stolpec A	Stolpec B	Stolpec C	Stolpec D
Št. polja	Neunijska ureditev	Unijska ureditev	Uvozna ureditev
<i>Enotna sklicna številka ⁽¹⁾:</i>			
1	individualna identifikacijska številka za DDV, ki jo dodeli država članica identifikacije v skladu s členom 362 Direktive 2006/112/ES	individualna identifikacijska številka za DDV, ki jo dodeli država članica identifikacije v skladu s členom 369d Direktive 2006/112/ES, vključno s kodo države	individualna identifikacijska številka za DDV, ki jo dodeli država članica identifikacije v skladu s členom 369q(1) ali (3) Direktive 2006/112/ES
1a			če davčnega zavezanca zastopa posrednik, identifikacijska številka tega posrednika, dodeljena v skladu s členom 369q(2) Direktive 2006/112/ES
2	davčno obdobje ⁽²⁾	davčno obdobje ⁽²⁾	davčno obdobje ⁽³⁾
2a	datum začetka in zaključka obdobja ⁽⁴⁾	datum začetka in zaključka obdobja ⁽⁴⁾	datum začetka in zaključka obdobja ⁽⁵⁾
3	valuta	valuta	valuta
Del 2: Za vsako državo članico potrošnje, v kateri je treba plačati DDV ⁽⁶⁾			
		2(a) Storitve, opravljene iz države članice identifikacije in stalnih poslovnih enot zunaj Unije 2(b) Dobave blaga, ki je bilo odposlano ali odpeljeno iz države članice identifikacije ⁽⁷⁾	
4.1	koda države članice potrošnje	koda države članice potrošnje	koda države članice potrošnje
5.1	standardna stopnja DDV v državi članici potrošnje ⁽⁸⁾	standardna stopnja DDV v državi članici potrošnje ⁽⁸⁾	standardna stopnja DDV v državi članici potrošnje ⁽⁸⁾
6.1	nižja stopnja DDV v državi članici potrošnje ⁽⁸⁾	nižja stopnja DDV v državi članici potrošnje ⁽⁸⁾	nižja stopnja DDV v državi članici potrošnje ⁽⁸⁾

7.1	davčna osnova pri standardni stopnji ⁽⁸⁾	davčna osnova pri standardni stopnji ⁽⁸⁾	davčna osnova pri standardni stopnji ⁽⁸⁾
8.1	znesek DDV pri standardni stopnji ⁽⁸⁾	znesek DDV pri standardni stopnji ⁽⁸⁾	znesek DDV pri standardni stopnji ⁽⁸⁾
9.1	davčna osnova pri nižji stopnji ⁽⁸⁾	davčna osnova pri nižji stopnji ⁽⁸⁾	davčna osnova pri nižji stopnji ⁽⁸⁾
10.1	znesek DDV pri nižji stopnji ⁽⁸⁾	znesek DDV pri nižji stopnji ⁽⁸⁾	znesek DDV pri nižji stopnji ⁽⁸⁾
11.1	skupni znesek DDV, ki ga je treba plačati	skupni znesek DDV, ki ga je treba plačati za opravljene storitve, prijavljene v delu 2a, in dobave blaga, prijavljene v delu 2b	skupni znesek DDV, ki ga je treba plačati
		2(c) Storitve, opravljene iz stalnih poslovnih enot v državah članicah, razen tistih v državi članici identifikacije ⁽⁹⁾	
		2(d) Dobave blaga, ki je bilo odposlano ali odpeljano iz države članice, ki ni država članica identifikacije ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾	
12.1		koda države članice potrošnje	
13.1		standardna stopnja DDV v državi članici potrošnje ⁽⁸⁾	
14.1		nižja stopnja DDV v državi članici potrošnje ⁽⁸⁾	
15.1		individualna identifikacijska številka za DDV ali, če ta ni na voljo, davčna sklicna številka, vključno s kodo države, za: — stalno poslovno enoto, iz katere se opravijo storitve, ali enoto, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano; če se dobava blaga opravi v skladu s členom 14a(2) Direktive 2006/112/ES in davčni zavezanec nima identifikacijske številke za	

		DDV ali davčne sklicne številke v državi članici, iz katere je blago odposlano ali odpeljano, je treba vseeno navesti kodo navedene države članice	
16.1		davčna osnova pri standardni stopnji ⁽⁸⁾	
17.1		znesek DDV pri standardni stopnji ⁽⁸⁾	
18.1		davčna osnova pri nižji stopnji ⁽⁸⁾	
19.1		znesek DDV pri nižji stopnji ⁽⁸⁾	
20.1		skupni znesek DDV, ki ga je treba plačati za opravljene storitve, prijavljene v delu 2c, in dobave blaga, prijavljene v delu 2d	
		2(e) Skupni seštevek za dobavo iz države članice identifikacije, dobavo blaga iz druge države članice in opravljene storitve iz vseh stalnih poslovnih enot, ki niso v državi članici identifikacije	
21.1		skupni znesek DDV, ki ga je treba plačati (polje 11.1 + polje 11.2 ... + polje 20.1 + polje 20.2 ...)	
Del 3: Za vsako državo članico potrošnje, za katero se izvede popravek DDV			
22.1	davčno obdobje ⁽²⁾	davčno obdobje ⁽²⁾	davčno obdobje ⁽³⁾
23.1	koda države članice potrošnje	koda države članice potrošnje	koda države članice potrošnje
24.1	skupni znesek DDV na podlagi popravkov dobav ⁽¹²⁾	skupni znesek DDV na podlagi popravkov dobav ⁽¹²⁾	skupni znesek DDV na podlagi popravkov dobav ⁽¹²⁾
Del 4: Saldo dolgovanega DDV za vsako državo članico potrošnje			
25.1	skupni znesek dolgovanega DDV, vključno s popravki	skupni znesek dolgovanega DDV, vključno s popravki	skupni znesek dolgovanega DDV, vključno s popravki

	prejšnjih obračunov, po posamezni državi članici (polje 11.1 + polje 11.2 ... + polje 24.1 + polje 24.2 ...) ⁽¹²⁾	prejšnjih obračunov, po posamezni državi članici (polje 21.1 + polje 21.2 ... + polje 24.1 + polje 24.2 ...) ⁽¹²⁾	prejšnjih obračunov, po posamezni državi članici (polje 11.1 + polje 11.2 ... + polje 24.1 + polje 24.2 ...) ⁽¹²⁾
Del 5: Skupni znesek dolgovanega DDV za vse države članice potrošnje			
26	Skupni znesek dolgovanega DDV za vse države članice (polje 25.1 + polje 25.2 ...) ⁽¹³⁾	Skupni znesek dolgovanega DDV za vse države članice (polje 25.1 + polje 25.2 ...) ⁽¹³⁾	Skupni znesek dolgovanega DDV za vse države članice (polje 25.1 + polje 25.2 ...) ⁽¹³⁾

- ⁽¹⁾ Enotno sklicno številko, ki jo dodeli država članica identifikacije, sestavljajo koda države članice identifikacije/številka DDV/obdobje – torej CZ/xxxxxxxxx/Q1.IIIII (ali /M01.IIIII za uvozno ureditev) + časovni žig. Številko dodeli država članica identifikacije pred predložitvijo obračuna drugi zadevni državi članici.
- ⁽²⁾ Nanaša se na koledarska četrletja: Q1.IIIII – Q2.IIIII – Q3.IIIII – Q4.IIIII. Če je treba v delu 3 popraviti več kot eno davčno obdobje, uporabite polja 22.1.1, 22.1.2 itd.
- ⁽³⁾ Nanaša se na koledarske mesece: M01.IIIII – M02.IIIII – M03.IIIII – itd. Če je treba v delu 3 popraviti več kot eno davčno obdobje, uporabite polja 22.1.1, 22.1.2 itd.
- ⁽⁴⁾ Izpolni se samo, kadar davčni zavezanec vloži več kot en obračun DDV za isto četrletje. Nanaša se na koledarske dneve: dd. mm. IIIII – dd. mm. IIIII.
- ⁽⁵⁾ Izpolni se samo, kadar davčni zavezanec/posrednik vloži več kot en obračun DDV za isti mesec. Nanaša se na koledarske dneve: dd. mm. IIIII – dd. mm. IIIII.
- ⁽⁶⁾ Če je držav članic potrošnje več.
- ⁽⁷⁾ Vključno z dobavami, ki jih omogoča elektronski vmesnik iz člena 14a(2) Direktive 2006/112/ES, kadar se odpošiljanje ali prevoz tega blaga začne in konča v državi članici identifikacije.
- ⁽⁸⁾ Če se v obračunskem obdobju uporabi več kot ena standardna stopnja, uporabite polja 5.1.2, 7.1.2, 8.1.2, 13.1.2, 16.1.2, 17.1.2, itd. Če se uporabi več kot ena znižana stopnja DDV, uporabite polja 6.1.2, 9.1.2, 10.1.2, 14.1.2, 18.1.2, 19.1.2 itd.
- ⁽⁹⁾ Če je stalnih poslovnih enot več, uporabite polja 12.2 do 20.2 itd.
- ⁽¹⁰⁾ Če je držav članic, ki niso država članica identifikacije, iz katerih je blago odposlano ali odpeljeno, več, uporabite polja 12.2 do 20.2 itd.
- ⁽¹¹⁾ Vključno z dobavami, ki jih omogoča elektronski vmesnik iz člena 14a(2) Direktive 2006/112/ES, kadar se odpošiljanje ali prevoz tega blaga začne in konča v isti državi članici.
- ⁽¹²⁾ Ta znesek je lahko negativen.
- ⁽¹³⁾ Negativnih zneskov v poljih 25.1, 25.2 itd. ni mogoče upoštevati.